

פרשת דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, י"ל בדרך מוסר תוכחה סשייך לכל ישראל לכל אחד מה צלריך לו להחנכג, כי לא כל אדם יש לו פנין אחד צלריך להחנכג לאחד ולהרצב בו. לא צו ראוי להחנכג, בעצב סירדן, הוא חסוב ככ"ל כמה פעמים כי חסוב מבינה, כמו שכחוב ובלבבו יצין ושב, ויש כ' שפרי צינה ומשס הוא החפשמות כי

מחשיבה צא אהבה, כמו שפרשנו ואקח אח אצרכס אח אצרכס מעצב הנהר, לשון אבה לשין רצין כי מחשיבה צא אהבה ע"כ מי שאינו יכול להשיג אהבה כראוי ישיב בחשיבה וימשוך לו אהבה, כי אצרכס הוא שס של אהבה, כי כל החורה שמוחיו של הקצ"ה, גם אצרכס הוא שס המפתח של אהבה וכמו שכחוב אצרכס אוהבו, וזה ואקח אח אצרכס, לסיוח רצונכס אח אצרכס אהבה הצורה צ"ה, מעצב הנהר, הוא החשוב כי
בחכחו

הכח

זכרון

דברים

זאת

ולא יוגע עוד לסעשיר, וכן ו"ל יש מי
 שצריך להמשיך להפולס שפע עושר, וזה
 ודי זהב ודוק כפיב כל סג"ל:

במד"ש אלה הדברים, אמר הקב"ה
 סואל וקבלו חוכמותי לך

זרכס, וזה שכחוב ס' חלקי אבותיכם

יוסף עליכם כו' ומנין שכל כמוכח צריך

לצרך שנאמר ולמוכיחים יונעם ועליכם

הצא זרכס פייב לפי שצפוס"ז מחזרכים

פ"י שליח ולפ"ל סקב"ה בעלמו יצרך

אוחנו כו'. ו"ל פשיע דנס דברים לשון

קשיח, והלא מלינו שאמר זכס זרע

הסדרה חיקף זרכס, פ"כ אמר שזס נמי

מכח הדברים צא שאמר לו יחצרך לזרכס

מפני שקבלו החוכה, וכיון שמיירי

זכפסוק ס' חלקי אבותיכם מפרש גם

סיף כפסוק מה לשון ויצרך אחכס כאשר

דבר לכס, וספירוש רז"ל ידוע, אך ו"ל

המדרש רוצה לפרש לפי"ז כי הוא כווי

לקמן לדורות כל המוכיח צריך לצרך,

זה ויצרך כאשר דבר לכס, אם האדם

מדבר קשיח וחוכחה צריך לצרך, על זה

הספירוש מציא ראיס ממקום שמצואר

יושר, אך לכאורה משמע פשיעוים כפסוק

שקאי על ס' הזכר, פ"כ מסיים שגס

פשוט אמח ויסיכ כן לפ"ל שיצרך הוא

יחי אוחנו כאשר דבר לנו דבר קודם

קשוח, וזה שמחנו כימח פניחנו:

ד' חלטיכם הדבס אחכס וסנגס סיוס

כוכובי ששמים לרוב, לשון סיוס אינו

מוצן ועור סלח רואס כמס סס סיוס,

ועוד סלח לא סיס כן, וגס לשון זרכס

אחכס אם סיס מדבר על ישראל סיס

ניחח שסס רביס, משא"כ עחס שמדבר

לנוכח לא ניחח לכאורה כלשון זרכס

אחכס משמע אוחס סס רביס יושר מסס

ודויק, אך פרשנו כי אמרו רז"ל אשס

אחח

זכמתו סבין ויודע לצוא סווח סכל

מכח אל ספועל, וסדעח סנגמך מסבינס

סוא ככר ספספסמו כנ"ל, וכמו שכחוב

נמי וזדעח חדריס ימלאו, וסבינס נכרל

עבר סנסר, וי"ל נמי לשון נסורל כי

מסחשוכס צא זריאח פולס ורלשון של

סזריאח סוא אור, וכן עבר סירד"ג כי

יש מי שא"ל לו לחקן מעשיו לגמרי

מפני שאין גופו מזוקן, או מלד שחמל

וסחמיל וכיוצא זכס חקנחו סוא לסווח

כל ימיו זכשוכס, וסוא זמפלס עליונס

שכוא קודס לעולס, ואין שס שטן ופגע

רע ממילל כל פניונו לרלון לפניו יחצרך,

וזס זעבר סירדן, ויש מי שצריך לו

לסווח זמדבר כמו שאמרו רז"ל על זביחו

זמדבר אלל יואב שסיס זיחו מנוקס

מגזל וערווח כמדבר, וכן ללדס יש שצריך

לכזסר מגזל וערווח, וזעברס, יש מי

שצריך לו שלל לסחנסג זנגלוח, וכמו

שאמרו רז"ל סוי קבל וקייס, וזס זעברס

לשון ערזס כל שמחל לשון ערז שסיס

קבל, מול סיף, יש מי שצריך לו לעיון

זעזירוה סלדס דס זעקבו, וחס לשון

מול סוף סף ספדרגוה שימול איחס

ממנו, וכן ו"ל יש מי שצריך לו לשורר

ולשזח לפניו יחי כמו זיס סף וזס מול

סוף, וכן יש זין פלרן וחיפל צריך לו

לסחנסג זמדס ממילעח שלל ירלס לסשיג

מדרגס יושר ולא פחוה מזס, כי פלרן

סוא גריפוח לשון פלרל אדס, וחופל לשון

זביקוח, וכן ו"ל משון זס לכיפוך, ולזן

יש מי שצריך להמשיך מחילוח עונוה ללזן

עונותיכס של ישראל ולהספלל על זס

כל עח, וסלירוה, יש שצריך לו חוכח

לסווח נזכר לסווח זכלרוה ס' להספלל

זביס"כ וזביסמ"ד ללמוד, ודי זכב, יש

מי שמוסר שלו סוא לסווח לו די זכב

זכרון

דברים

ואת

הבט

ישראל, וגם הצמחות האבות הן צמחם לא בהנאה, ומה שאמר אלוקי אבותינו מפני שרצה לומר אח"כ לפנינו זכות הצמות יצרך כאשר דבר לכם, וזה הוא להצבות ע"כ הזכיר אלוקי אבותינו ודו"ק:

פ"שת ואתחנן

ואתחנן אל ה' צעה הסוא לאמר. מעין זה י"ל הפסוק ואני צבי אלפס אוחילה לאלוקי ישעי ישמעני אלוקי, דהנה שמעתי מהרב ר' זושע שיחי' על מה שאמרו רז"ל בעקבות משיחא יראי חטא ימאכו אמר הוא שיסיה אז עיקר לעבוד אותו והצרך מאהבה ומדרגת יראת חטא ימאכו, וי"ג שהתפלל משה על זה ואתחנן אל ה' צעה הסוא, קאי על עקבות משיחא, לאמר שיסיה העבדות מאהבה, וזה לאמר הוא אהבה כמו את ה' האמרת היום לשון חמיצה, וסנה אני פרושו יראה כמו אדם גבור אמר אני הוא, וכן אני ה' דפו מי גוזר עליכם, כן פירש רש"י, וזה ואני צבי אלפס לי אפוי למזבח, כמו על כל פשעים חכסה אהבה, פ"י אני את היראה צבי הוא האהבה אלפס אהבה, ואז כשיסיה כן אוחילה לאלוקי ישעי הוא מקום הגאולה, ישמעני אלוקי, פ"י יקבלני כמו וישמע שאלו כי זה הוא בעקבות משיחא ויסיס בגאולה:

פרשת עקב

בתיב סורני ה' דרך חוקיך ואלרנה עקב דהנה עיקר העבדות הוא את סולך צה האדם מחיל אל חיל, וסנה כשעובד האדם את ה' בדחילו ורחימו

אחת ילדה ששים רבוא וזה מרע"ה ששקול כששים רבוא וכן שמעתי פ"י על הגמרא שפירשו על הפסוק ויהי מספר בני ישראל אשר לא ימד ולא יספר, ופירשו כאן שפושין רעיו של מקום כ"ו ומקשים אם חזרו בהשבעה נעשים חיבף פושין רעיו של מקום כידוע והאיך אפשר שצדגה לא יהיה להם מנין אשר היה להם קודם זו הרגע מנין, אך פרשנו שפ"ד זה כל אי שקיל כהרבה וממילא אין להם מספר, וכן כאן ה' אלוקים [הרבה] אחכס שהם הנראים הם רבים מהם, כי הם שקילים כהרבה אילו היו צמחם, כי אז היו צמחם לדיקים גדולים וסנכס היום, כי פרשנו הפסוק כי הוא אלוקינו ואנחנו עם מרעיתו היום אם בקולו השמעה, הגם שקודם חטאו אם הקבלו היום חסיו כן עם מרעיתו והוא יהי אלוקינו, וכן גם כאן י"ל כן וסנכס היום ככוכבי השמים לרוב, (ומה מחוק המדרש שאמר כן בשביל שקבלו ממנו מוסר ניחא מאד לשון היום), ולפי זה נמי ניחא ה' אלוקי אבותינו יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויצרך כ"ו, פירשו רז"ל זו משלי, ולכאורה אינו מובן למה לריכים לשלו מופט אם יש הרבה הצמחה, אך להכיל ניחא כי הראשון קאי על לדיקות היוםם שקולים הרבה ככ"ל, וזה זו משלי מצין שלי שאני שקול כששים רבוא, משא"כ לפני רבוי הצמות יצרך כאשר דבר לכם אינכם לריכים לברכותי, וצפשיפות י"ל זה כי ברבותיו הוא הגם שלא יהיו כדאי לקבל הברכות שסובטחו, כי סובטחו על חנאי יופיל ברבותו, וזה לשון אלוקי אבותינו הגם שלא יהיה ראוי להקרא אלוקים כ"א אלוקי אבותינו, אך ראשון נראה יותר כי חמיד נקרא יצרך אלוקי

כי בזה הוא הפיקר כל מה שמחקרב אליו יח' בל לו יראתו יוחר פסורה, וכן מחוסף יראת ואהבה עליונה יוחר כ"ל שהראשון לא היה לו יראת ואהבה כראוי. וכן בכל מה כ"ל בסוף הפעולה שאינו אחריו יוחר אינו מוצא לה חסרון וזה הוא אם הולך בדרך אמת, משא"כ אם בלי"י ים זו בפעולה חסרונות, וזה י"ל שהפלה דוד הממ"ס סורני סי' דרך חוקיק לטווח שלך, סי' כראוי לך, ואלרנס עקב, סי' בעקב לטווח לי נראה שאני נוצר אוהב כ"ל, וזה ו"ל ויהי עקב השמפון אחי המשפטים האלה, אזו וממרחם ועשיהם אוהם, אם הוא כן אחם שומרים ועושים אוהם כ"ל וק"ל:

ברוך תהיה מכל העמים כו'. לכאורה תמוה ואינו מובן מה לנו בצרכות העמים אוחנו, הלא ע"ב שהוא יח' יבדך אוחנו ע"ד דיקויו וכסנויו ובעלמנו ודאי טוב שמלאך רע יפנה אמנו, אבל מה ענין הצרכה, כ"ל דהנה למ"ל וכן בזמן סבית, היה לנו פיקר השפע, והסמלית הלך לאומות וכן לפ"ל, ע"כ הם יבדכו אוחנו לטווח לנו יוחר כדי לבוא להם כחמלית יוחר וזה ברוך תהיה מכל העמים: **במדרש** לא יהיה צך עקר ועקרה, שלא תהא הפלחך עקרה כי תהיה עושה פירות, י"ל דמדקדק לשון לא יהיה צך היה לו לכתוב לא יהא צניך או צתיך עקרה, ע"כ פירשו רז"ל על הפלס שיהא ע"ד אוחיות כ"ב אהוון, ולא יהיה צך סי' כ"ב אוחיות שלך:

עוד ויהי עקב השמפון כו'. דהנה איחא בצרכות שמ"ד ראה את חבירו שתת, והקשה הא כתיב בכל עלב יהיה מותר והסיב הפלון קא מנחנח,

ויש בו שני פירושים אחד סי' רש"י הלא יש בו עול מלכותו יח'. וי"ל עוד סי' כי מצוה לריך לטווח בשמחה, וגם הוא משמח כמו לכתוב פקודי סי' ישרים משמחי לב והנה אי' אין השכינה שורה כ"א מחוץ שמחה של מצוה, לכתוב ויהי כמנגן המנגן כו' ומה שמחה של מצוה היה שם, סי' רש"י ז"ל כיוון שעשה זאת בשביל השראה שכינה הוא שמחה של מצוה, ע"כ מי שרואה חמוד השראה שכינה יראת לטווח בשמחה, וזה ו"ל ויהי לשון שמחה כדאיחא ברז"ל למש עקב סי' בשביל השמפון את המשפטים האלה, כי ע"ד השראה שכינה יש עוד וסיוע (וכן איחא צוהר בעצבות חלילה וחס דוחק רגלי שכינה בגלותא), וקאמר ע"ד זה תהי' באמת סיוע ושמחה ועשיהם אוהם:

כל המצוה אשר אנכי מליך היום השמרון לפעוה למען אחיון כו' י"ל דהנה מצוה גדולה פצורה לשמה, אך לא מצוה זאת כ"א צמי שפד אוהו יחצרך מאהבה כמו אל"י בשר הכרמל, ראיתי סי' שעשה זאת מדעתו מאהבתו יחצרך ע"כ הולך להפלה דאי ע"ד אוהו יח' לא היה לריך להפלה על אש וכן כיוצא בזה, כי יש מדרגה שפוד אוהו יח' האדם מאהבה צמי א"א ע"כ וכן כולם קודם מ"ה, גם שידע פסורה ודאי רק ע"ד הפנימיות גם חסיגי הפשוט וזה בל מדביקותו יחצרך, וזה י"ל מה שהחיל בלשון יחוד וסיוע בלשון [רבי'] כי זה הוא ביחודי סגולה שכי' יח' מושיע את ישראל על ידיהם, וזה י"ל כל המצוה אשר אנכי מליך היום, אנכי הוא הדביקות כי אני פרושו לשון יראת, כמו גבור שאומר אני הוא וכי קאי על כהרו ישועה הוא יראת הרוממות מכדר גאונו וזה אנכי וזה

ששיחף מדה רחמים יש ל"ב סויות, כי
 בודאי אין השחנות כי הכל סוס ביחד
 פעלם במחשבה לבראות צמדה"ד וראה
 כו'. וסנה רחמים נקראים נחיצות כ"ל,
 (זה י"ל ב"ב נחיצות פליאות כו' שסם
 מופלאים ונעלמים בחורס כי לא נכחז
 ביחד סויות עם האלקים כ"א ל"ב אלקים
 לבד), וסנה יש ים של שלמה וזה הוא
 ים החכמה, כי שלמה נקרא הקב"ה
 בצינה שלום על כי חכמה ובינה הם
 דעין דלא מהפרשין, כי ע"ד חכמה מבין
 מה שרריך, וזה שלמה ששלום שלו, וזה
 נמי ים החכמה כי ים גימט' כו"ן שפרי
 בינה, (וסנה שם עדין הוא חסד כ"א
 מהעדין, ע"כ נקרא ים בשביל סמוס
 חסד אך הם מלוחים), ונחכמה נמי יש
 שירש סדינין בהעלם גדול ב"ב אלקים
 ונמחקין ב"ב סויות וסם הנחיצות כ"ל
 וזה י"ל סנותן צים דרך הוא דרכו יח'
 סם רחמים כ"ל, כי יש השפעתיה מעט
 ונקרא דרך רחבה, וצמים עזים הוא
 חכמה, כי שם יש חסד יותר ע"כ נקרא
 מים, אך על שורש סדינין בהעלם נקרא
 עזים, וזה וצמים עזים נחיצה הוא רחמים
 וכחיצ ל' נקיבה נחיצה כי נגד עולמות
 שלמעלה הוא בינה [כי ש"ל נוקבא] כידוע
 סגם סנגד למטה הוא שורש הכל עלמא
 דדכורא, וזה הוא סמול סכולל כל סייג
 מכילין דרחמי, וזה נקרא סחלת סכל
 הוא אהיס שעדיין אין סוי כ"א כלומר
 אהיס שיצוא לידו סוי ונקרא יח' צטוי
 צעולמות שלמטה צא יותר לידו סוי
 וסחגלות נגד שלמעלה, וזה י"ל מלפניך
 משפטי ילא, אנו מבקשים מסבורא יח'
 כמו שאלו קורים אוחו יח' סמיד צסמו
 סגדול סוי צ"ה, ופוי מלפניך הוא צסם
 אהיס סגם סכל אחד, אך שם עדיין
 נמחקין

זה כל סמלוס אשר אכני מלך אה
 סלדיק סעובד מאסבה, (זה סוס כי
 לפי סזמן סלדיק) סשמרון לעסון סלייחון
 אה סלדיק וסמטך לכס סשופס על ידו.
 וזה למטן סחיון ומאן דיכיצ סוי יסיב
 מזוני, ורביחס סוא בני ע"ד זה יכלו
 סנשמות סצגוף ואו וצאחס וירשחס אה סארך

פ"שת ראה

צנתן לך רחמים ורחמך וסררך, קשה
 ורחמך ניהא מדה כנגד מדה,
 וסררך איך שייך לזה, י"ל דסנה מאן
 דרחים רבנן כו' פוי רש"י נוחנין לו בנין
 דצנן שיאסוב אוחס, וכן כאן ונחן לך
 דחמים ע"ד זה ורחמך וסררך לסיוח
 לך רחמים יותר כי רחס סאצ על צנים:

פ"שת שופמים

שופמים וסוערים כו'. דסנה כחיצ
 מלפניך משפטי ילא עיניך
 סחזינה מיסרים, דסנה סנותן צים דרך
 וצמים עזים נחיצה, דסנה איחא צשלשים
 וסחים נחיצות פליאות חכמה, נשכח
 צאורך ימים אך מה שאני זוכר אכחוב,
 דסנה איחא צחחלה עלס צמחשבה לבראות
 סעולם צמדה סדין ראה שאין סעולם
 מחקיים שיחף עמו מדה רחמים, וזה
 הוא ציום עשוה כי אלקים ארץ ושמים,
 וסנה ל"ב פעמים כחיצ אלקים צמעשה
 צראשיה וסם שורש כל סדינין, סגם [כי
 ש"ל צעלם] רחמים עדין, וסנה איחא
 וסלכח צדרכיו, מה הוא רחוס אף אהס
 רחוס ומס הוא סחון אף אהס ססא סחון
 כו'. אלה סם דרכיו, וסנה צשורשם סעדיין
 סם צפעלם נקראים נחיצות, וסנה אחר

הלכה

זכרון

שופטים

זאת

נמחקין כל סדינין בשורשם כנ"ל, וזה פנין תחזיק מישרים הוא לפני משורת דיין, או כפירוש השערי אורס על פנין תחזיק מישרים, ונסה איתא אין מזל לישראל כחצנו כמה פעמים קאי על שם אהיס נקרא אין שפדיין נעלם מאד וכוא אין לא בא לידי סו"י, וזה מזל לישראל משא"כ לסעודי גלולים, וכן שמעתי מהרב המגיד מראוונא על בריה כרוחש שאינן חוזרות ריקס קאי על מילת שנכרחו עליה שלש פשרה בריחות, ואני שמעתי ולא אצין אז, ואפשר שבמילת זוכים ל"ג מכילין דרחמים שאינן חוזרות ריקס למקום ריק הוא הפירוש, וזה שנכרחו עליה שלש פשרה בריחות, ונסה י"ל שפ"כ יש לנו י"ג שבמים וכשנחשוב לוי ואפרים ומנשה יש י"ג כנגד סו"ג מכילין דרחמי, וזה י"ל שופטים ושופרים חתן לך, פ"י השופטים ושופרים לדון אותך חתן לך להנאתך ולמוצחך, בכל שפירך, פ"י בעולם שסם הכל שפירך ולא לפיכדי כוכבים חלק בהם כנ"ל, וזה לשפירך שסם י"ג כנ"ל, ושפמו את הפס משפט לך, לפני משורת דיין, ולפי השערי אורס י"ל שדק הוא דיין, י"ל כן דנסה פרשנו לך דק חרדוף, כמו שפ"י במדרש ששפט כל הארץ לא יעשה משפט, חמיש השחקיימת מי שהוא שופט כל הארץ לריך שלא יעשה משפט כ"א לפני משורת דיין, ונסה לך הוא כפירושו, אך קשה מאוד שיפשה כן סבו. כ"א סגם שדיני הוא בצדק חלילה לדון כן כ"א לפני משורת דיין, וזה לך דק חרדוף שחרש שלא לדון בצדק, וזה משפט לך לשפוט את הדין, פ"י לשפוט על זה שלא לסיות בצדק כנ"ל, וכמו שאיתא בצרכוח וכי לא אשא פנים לישראל שסם מרקדקים עד כוית כו"י

וכיוצא בזה שאפשר לבקש זכות לפשוט פס ישראל לפני משורת דיין, אם המשפט הוא בעולם הרחמים הספומים כנ"ל, ואח"כ איני זוכר עוד:

פ"י על פסוק אהבה לך ותשנה רשע כו"י, דנסה איתא אין כן דוד בא עד שיכלו שופטים ושפירם הרעים שמישראל, י"ל דנסה כחוב שופטים ושופרים חתן לך בכל שפירך אשר ה' אלתיך כותן לך לשפירך כו"י, י"ל דנסה על פי מה שפרשנו ואיתא למעלה בפי משפ"י על חוקי ומשפטיו לישראל, חוקי סם פ"י דיראה פושט לו האדם חוק מה לפשוט ולא יורה, וכן חק הוא בלא טעם כמו שהוא דיראה לך, משא"כ באהבה יש לו טעם למדות באהבה, ובמה שמשגי רוממו אל וגודל חסדו וטובו ראוי לפשוט לכונו, וזה המשפט כותן להחכמה כן, וזה לישראל ולא לפיכדי כוכבים, סגם אם נמלא אלסם טוב הוא רק ביראה, וכן באיוב כחוב ירא חלקים וזה י"ל בקש רחמים שלא חשרה שכינה בפיכדי כוכבים כי השראה שכינה הוא האהבה, וזה י"ל אורס למושב לו מי שהוא מחאוס לסי ית' הוא האהבה זה הוא למושב לו ית' מרכבה לסיוח השכינה שורה עליו, וזה י"ל שופטים ושופרים ה"א האהבה ודיראה כידוע ומוצן, בכל שפירך, אפי' אם אהס במדרגות גדולות עליונות, אשר ה' אלתיך כותן לך לשפירך כמו שבט שמהפשיין כמה וכמה ענפים כן חפייין בכל מקום שאתה לסיות לך האהבה ויראה שלך כראוי, שלא חלק מן כ"ד באיזה ענף שמהפשיין משם לחוף, אך כגם שחשפוט את עמך כראוי וחדקדק על עצמך, את העולם דיין לכף זכות וזה ושפמו את הפס משפט לך, וזה י"ל

ישראל את העולם, כי אם מה שידמו
 בודאי, וזה י"ל אכזה לך ותשנא רשע.
 כמו שדרשו רז"ל אכזה לך את בריותי
 לא להרשיע אותם, ופי' לדון לכף זכות
 ולא לכף חוב, ע"כ משחך אלקים אלקיך
 לשון גדולה כמו שפי' התרגום למשחך.
 וכן בגמרא למשחך לגדולה כדרך שהמלכים
 אובלים, וזה משחך מגדילך אלקים שיהיה
 אלקיך מיוחד שמו עליך, וזמה דברים
 אמורים שהוא חשיב מאד סדן לכף זכות
 שחיה שמן ששון מחזירך כ"ל אפי"כ
 אהס דן לכף זכות הוא חשיב:

פרישת תבוא

השקיפה ממשון קדשך כו'. יש לדקדק
 בלשון בפול ממשון קדשך מן
 השמים וכן הכל, לכאורה מיותר כי למס
 לי המראה מקום על ההשקפה יחזו
 אהס השקיפה וברך כו'. וכן אה עמך
 אה ישראל הוא כפול, וכן דרש רז"ל
 כאשר נשבעה לאבותינו כו' כדי שתתן
 מעט בצורות אינו מוזן לכאורה, ובחך
 זה יתפרש המדרש רבס על יפחח ס'
 לך אה אולרו הטוב כו'. הטל אינו צא
 אלא בצוחך כמו שכתוב ויהן לך האלקים
 ממל השמים וכן השלום וכן המטר כמו
 שכתוב כאן יפחח ס' לך כו'. ונתפרש
 בעזרחו יח' דהנס פרשנו על הפסוק כי
 ברך אברכך אחת לאב ואחת לבן וסרבה
 ארבה אחת לאב ואחת לבן, לכאורה גם
 זה אינו מוזן דהכל א' הוא ודאי רק
 לברך ישראל, כי מה צ"ע לברך את
 ישמעאל כו' או את עמלק וצני קמורה
 ודאי כ"א על ישראל, ומה אחת לאב
 ולבן ואפשר לומר פשוט שלא יקמרג מרח
 סדן, ע"כ צ"יך כפיל גם לבן הוא ע"פ
 שורש

י"ל ואשיבם שופטין כזראשונה כו'. לטיות
 האהבה שלך ברורס כראשונה קודם
 שבאת לעולם ודאי היית אוהב אותו יח'
 כראוי, כמו כל העולמות ששים ושמים
 לעשות רצון קוניסה, ואח"כ יקרא לך
 פיר סדק קריב נאמנה, פי' אח"כ
 כשהשופטין יתקנו מעשיסה. כי גם פשיט
 כמו י"ל על לדיקים קאי, אח"כ יקרא
 לך פיר סדק קריב נאמנה, פי' אח"כ
 בשיסיון טובים יחזיק את כלל ישראל
 לפיזים, משא"כ קודם שמחקיני מעשיסה
 הוא קקל לסחזיק, לפיזים מפני קלות
 העצירות צפנינו, וזה אח"כ יקרא לך
 פיר סדק, וזה י"ל אין בן דוד צא עד
 שיכלו שופטים ושוטרים הרעים שבישראל
 י"ל פירוש ישראל הם הדיקים שלא
 חסיה להם אהבה ויראה שאינם צדורים,
 כ"א חסיה אהבהם ויראהם טטורים
 וצדורים לסי יח'. צלו שום הערובה
 אהבה ויראה אחרת אפילו כדונד מזה
 שום סיג, נזכרתי כ"ל שגם בן לממלה
 אמרתי בן שופטים ושוטרים כו' צכל
 שפריך, אפי' כשהסיה במדרגה עליונה
 חראה לצדוק את השופטים והשוטרים
 הם האהבה ויראה הצדוק, לשבטיך,
 למנפים המחשמים לאהבה אחרות או
 יראות אחרות, שלא תאמין בצלמך
 וצדקתך שהוא עטור צלי סיג אפי"כ
 ושפטו את העם כו' כ"ל, וזה ואשיבה
 שופטין כו'. שיהיו צדורים אח"כ יקרא
 לך כו'. כי יהיה פנייה שילכו באמת
 ויזכו כמשס רבינו ע"ס שסיה פניו מכל
 האדם והחזיק אותם טובים צפנינו, וזה
 שיכלו שופטים ושוטרים הרעים שבישראל
 שחסיה אהבהם ויראהם של ישראל הם
 הסולכים במדרגות צדורים וטובים ולא
 הפים, ועוד י"ל שלא ידונו לכף חוב

שורש יחזק אבינו ע"ה מדה אחד, ופרשנו עוד בדרך משל דהנה עיקר הכנסה לאדם לעשות רצונו ית' הוא כשמתקן מדותיו, וכדאי צבי שפרי קדושה יצוא ממילא לעשות מעשים טובים, וכשלאדם מלא לו חסרונות לריך לראות לתקן ולסגדיל מדותיו יוהר, והנה כשלאדם רוצה להיות טוב אז בתחמתו מצין ויודע האריך לעשות לו מדות טובות, דהיינו לאסוב את הצוי ציה ואת אוסביו ולשנוא את פופלי און ולהיות שונא זמם, ולזכר מהתפארות כ"ל לפאר ליוארנו ית' וללנה לפניו בשירות ותשבחות ולהודות לו ית'. ולהיות מודה ופוזב ולהיות נופר ברית כראוי פי"ד זה פופל רצונו ית' ופושט מעשים טובים, וכשלאדם שפדיין אינו מחוקן כי יש לו פלצות או פללות או מכשולות אז מחצונן במדותיו לתקנם, ומצין בחכמתו האריך להגדיל ולחקן מדותיו בשכל טוב לבא מהם המעשים טובים כראוי ונכון, והנה החכמה וציה נקרא אז ואם, כי פי"ד נולד המדות טיבות והמעשים טובים, כן מצפרי אחזק אלום להטיב לנו, והצטיח ית' להטיב ולחקן בכל פעם המדות והם הרחמים, כי כולל המדות הם האהבה והשנאה, כי למשל האדם אם אינו אוסב כ"ל מה שניחא לפניו ית'. ואינו שונא כ"ל מה שראוי לשנוא ממילא נמשך שמשאר ליוארנו, וכן שאר המדות והאהבה ושנאה הוא שורש להשאר פי"ד למעלה נקי שמים ופי"ד רשי צבי בראשית את ומים, ויודע את הוא גבורה מים חסד, והוא להראות לנו אהבה ולעשות לנו חסדים ולהפיל דין ופחד על הרשעים, והעיקר הוא החסד כי גם הדין על עובדי כוכבים הוא בשביל אהבתנו להיות לנו הנאה, פי"ד בשמים

הוא חיבת מים מרומז בחסד הספספוסה ושיש ממנו הרבה צפולם יש צה כולם, ומאש און צו כ"ל השיין וגם שיין גימי ברחמים, וכן רחמים נמו יש צו מים, ור"ח גימטי יחזק מרומז צו הדין רר צגימי ולא צפירות, והנה כחיב ושמים לא זכו צפוינו, כי כצוכול נראה לו ית' שפדיין הרחמים אינם גמורים, ומגדיל אותה בחכמתו מצין ומתקנם ומגדיל וזה אחת לאב ואחת לבן, וכבר כתבתי זהה במקום אחר פי"ב קלרתי כלן ציה ונחזור לפנינו שמים לא זכו צפוינו פי"ב צמלאכיו ישים חסלה, כי אם צה מהתאפרותה דתחא הוא צשפע יוהר וזה אשה כי חזריע וילדה זכר, והנה לדיקים נקראים מלאכים כמו וישלח מלאך ויוליאו ממלרים, וכן צאטרן כי מלאך ה' לצאות הוא, וזה צמלאכיו ישים חסלה אור כמו פמישותיו חסל אור, וכן לא יסלו אורם משים צלדיקיו אור גדול להיות להם כח לפורר מין, וכן פי"ד זה הם שפלים צפוייהם כי משיגים אורו יחצרך והאריך ראוי לעבדו כמו פשימות ספי של חסלה פי"ד הפירות ראשון יש צו השני ודו"ק, והנה החכמה נקרא קודש לשון פרישות שהוא מופרש מהמגת צני אדם, כמו שאמר שלמה המעי"ה אמרתי אחכמה וסיה רחוקק ממני, מכ"ש שאר צ"ל פי"ב נקרא קודש, וכמו שפירשו קדושים חסיו פרושים חסיו וצין בחכמה פי"ד החכמה מצין מה לעשות, ויש צה ציה מהחכמה פי"ב נקרא ציה מפיין החכמה, וזה השקיפה ממעון קדשך מן השמים כ"ל, להגדיל בכל עת השמים מחכמה וציה כ"ל, פי"ד חסתיפ כל שפע ומרומז צני חיי ומזוני, וזה וצרך את עמך הוא צני שיחצרו עמך, את ישראל

זכרון

תבוא

זאת

הדה

ישראל קאי על חיי, וכמו שפרשנו על ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת, כי עי"ד שבה בא כל השפע ובתוכם בני חיי ומזוני שהוא בנינו של עולם, וזה ויולד נח ג' בנים, וכן י"ל פשוט נח על הצדיק שממשיך מלמעלה, את שם הוא חיי, כי שמעתי מהרב המגיד שיחי לאי"ע השם הוא לבוש להחיות, ע"כ צמח שמחפלים על שם פז"פ לרפואה ממשיכין באחיות של רפואה הוא המפחה לרפואה, כי כל הסורה שמתוה של הקב"ה וחס האחיות ממשיכין לו חיות להשם הוא הלבוש של החיות, וזה את שם הוא חיי, את חם הוא בני שא"ל בלא חימום, ואת יפת הוא מזוני שהצדיות נראות יפות, והנה החיות להכלל מרומז בזה וברך את ישראל שם של הכלל ואת האדמה כו' הוא מזוני, כאשר נשבעה לאבותינו, לכאורה ודאי יקיים השבועה ע"כ אמרו ליהן עשם בפירות ויש לומר עוד דקאמר השקיפה ממעון קדשך כנ"ל, וא"כ קאי השקיפה על שלמעלה ממקום העומים ישקיף עלות כל עלות וזה ליהן עשם בפירות: **אבנים** שלימות חכמה את מזבח ה' אלהיך. פי' אם חרצה להיות הפלוסוף והורהך כראוי חרצה לזבח יצרך. ובמה להגביר עליו אפילו בסיחור ליזכר ממותרות. עי"ד זה אבנים שלימות חכמה הוא האהיות כידוע מספר יצירה, וזה את מזבח ה' אלקיך בזבח יצרך לשם ה' אלקיך:

השמימה לפרשת ויקהל

שם קחו מאהכס הרומס כו' כמו שאיחא בצבל הסורים ונחנו

גם למפרע ונחנו כי כל סנוחן לדבר מצוה נתן לו ג"כ ואין חסר לו כלל וזה קחו עי"ד מאהכס הרומס לה' ואפשר ראיתי זה בספר:

מלכים **בתיב** וחרב חכמה שלמה כו'. שמעתי מהרב המגיד מראוונא ז"ל דקדוק הלא כתיב אמרתי אחכמה וסיח רחוקס ממנו, וכאן כתיב וחרב חכמה שלמה (יותר ממשה, הלא משה נקרא חכם). וחירוץ ידוע מה שאמרו בזוהר על חכמה עלאה חכמה החאה, והוא חירץ שהנה איחא' בא"ל ע"ה שפדד לחמה וצולסה ללבנה ואח"כ השיג הצורה ב"ה כראוי, והוא חמוס על חכם וקדוש שכמותו לעבוד להשמש (והלא איך אפשר להצורה הכל ב"ה חי החיים להיות נראה בגוף) אך שמחכל יכול אדם ליקח לו השגה להצורה ב"ה ולהסויף לו חכמתו לרצון אל מכל צדואיו ומחחילה לקח לו משמש חכמה להצורה ב"ה, והשיג על ידה מחכמה אל ואח"כ מירח, ואח"כ בזין על צדויו מהצורה ב"ה שאין לחכמתו סוף והכליות, וזה י"ל וחרב חכמה שלמה מחכמה כל בני קדם. שחרצה חכמה שלמה מכל החכמות מחכמה בני קדם לקח לו חכמה לחכמה הצורה ב"ה ומחכמה מלרים ומכל הצדיקים, אך לחכמה העיקרית לא השיג כ"כ. וזה אמרתי אחכמה וסיח רחוקס ממני, כי החכמה מאין חמלא ולמלך אי אפשר לו להחכג בן, כי מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, וזה ממני הוא רחוקס, משאיכ לאדם אחר יכול להשיג גם חכמה עליונה עד כאן דצורו ז"ל, וי"ל דהנה יוסף הצדיק נקרא כלכל. י"ל דהנה הצדיק מציא למעלה לרבי ישראל והפילווחו והסוקוחו וזרכו כל העולם

זאת

מלכים

זכרון

הרו

ומזוני ג"כ נכללים בלשון שבת, בני רמו לא חובו בראש לשבת ילירס, חיי שבת לשון עכבה שיחמכבו רכבס צמוס"ז שיחיו ולא ימוחו, ומזוני נמי שיכיו מיושבים ארץ מיושבת, וזה שבת אחיס גם יחד, שחסיס אחרות צין לדיקיס שלא חסיס קטגוריא צין ח"ה, ולא חסיס האחרות פי"ד יסורין או פניות יסיו נכנעים ושפלים צפיניהס שיכירו מעלות אחד על פלמו ותהיס ציניסס אכבס וריפות כ"א שחבי' שבת אחיס נח וסרחצ לב, גם יחד אחרות, וזה טוב ונעים כשמן כטוב על הראש יורד על כזקן כוי, דסנס כחיב יברכך סי, ולא סי יברכך, אך סנס סבורא צ"ס אין חמונס ודמיון לא באות ולא בקולי, כלל וקודס שכברא עולם סיס סוא ושמו לבד סכל באחרות ונעלס, ועסה סאלי צ"ט אח שמו וסכל אחרות אחד, גם עסה דרך שמו סגדול פובר ספפז מאחו יתי מעלס לסקולי של יו"ד וצחוק סיו"ד ומסיווד לסי ראשונס וממנס ליוו ומיוו לס"א סאחרונס לעולמות של מעס, וזה י"ל יברכך סי, וזה י"ל דסנס סראש נקרא סקולי של יוד, וכיווד נקרא חכמס, כי כולס צחכמס פשות, וסוא שורש לכל סנבראים צעשרס מאמרוח, פי"כ יוד כלול עשרס, וזה זקן זה קנס חכמס, וזה כשמן ספיצ על סראש סוא סקולי של יו"ד יורד על סזקן סיו"ד זקן אסרן סוא סס"א ראשונס, כמו וחכס צצינס, וסוא זקן אסרן חכמס ומוחין של אסרן מרומז על סוא"ו של סוי' צ"ס שיווד לס"א אחרונס משס פי"פ מדוחיו סוי"ג מדוחיו, או כפי סמדם סלרין לכשפיפ לעולם, סטוב מרומז צשפפ סאור שלו יתי' שצשמן מאיר וקאי על שמן משחת

סעולם, וסנס צמיון נוקצין סמחחא לעילא סמפלס חשוקח ככסח ישראל לסי יתי' פושס כללות מחחא לעילא כללות א"י, ומה סממשין מפילא לחחא סשפפ עושס כללות שני מפילא לחחא סקצ"ס ונגסח ישראל, וזה כלכל, וכן סלמס י"ל כן, סמסחוקק לסי יתי' חמיד פושס שלום צכל ססי' פרלופין, סן מחחא לעילא, וכן מפילא לחחא, וזה ותרצ חכמח סלמס, צמס סססחוקק ומלפס לסי על חכמס ג"כ נחרצס חכמחו מסכל, וכן גמי מצינו ששאל מלח סי יתי' חכמח צחלוס, ומה סאמר אמרתי אחכמח וסוא רחוקס ממנו, פי' אמרתי אחכמח צעלמי צלא ייחל לסי וסוא רחוקס ממני כ"א מסי יתי' סוא קרובס לוי :

ישעיהו בתיב החרשים שמעו וספוריס סציטו לראוח, י"ל מי שסוא פושס פלמו חרש מלשמופ דברי צכול פס וכיולע צזס יכס לשמופ פובס, וספוריס סאינס מסחכליס מענינו פצירות סציטו לראוח סס אפי' גבוס מסרתי, כמו סבפס מלמעלס למטס :

מי סעיר ממורח לרק יקראוכו לרגלו יתן לפניו גויס כוי דסנס כחיב וזרחס לכס יראי שמי שמש כוי, דכנס כחיב לירחס אח סשס סככד וסנורא סזס כוי, ועוד כחיב טיב שס משמן טוב, ושורש סדבר מי שרולס ומחאוס לסיות לסבורא צ"ס שס טוב צעולם שיחרצס כבוד שמיס שחסיס אך פוב לישראל, וכן י"ל מח פוב ומס נעים שבת אחיס גם יחד כשמן סטוב על סראש יורד על סזקן זקן אסרן כוי פי' מה פוב ומס נעים שבת לסיות ללדיקיס סנקראיס אחיס ורעים לו יתי' שחסיס ישיבס וצכללס כל פוב, וסנס צני חיי

זכרון

ישעיי

זאת

הלך

קודש, פיי כשמן הטוב, כי אין טוב
 אלא חודש אור זה ודאי נחת רוח לפניו
 בן הוא טוב ונמים שבה אחים כו'
 כניל שחסיס אך טוב לישראל צרע
 ללדיקים, וכמו שאמרנו חסלה לכל חסידיו
 פיי"ד זה לבני ישראל עם קרובו זה
 טוב שם משמן טוב, כי זה הוא שם
 אם טוב לישראל צרע ללדיקים יש לו
 יחי כזיכור שם טוב בטולם וסוף יותר
 טוב משמן טוב (כגם שכחיב כשמן
 הטוב משמט ששניסם שקולים, הלא
 כחיב נמי ככל חרמון כו', וכן שמן טוב
 פשוט משמט משאי"כ כשמן כפיב על
 הראש כו', יותר משמט אפסר), וזה
 זרחת לכס יראי שמי שמש לרקס ומרפא
 בכנפיו, כמו פיי האור של בני חיי
 ומזוני, שמש הוא על בני לרקס על
 חיי ומרפא בכנפיו כפיב שלס הסוף
 הוא מרפא, כי חיי הוא הפיקר מסיף
 השפסם של חיי הוא רפואה, וזה י"ל
 מי הפיר ממזרח, פיי"ד הזריחה שמשפוט
 כל שפע הנכלל בבני חיי ומזוני כני"ל
 בפסוק זרחת לכס כו', הפיר פיי"ד זה
 החשובה שנקראת מי, וכן נמו י"ל פיי"ד
 שפפיר מי החשובה בא השפע ממזרח
 כני"ל, לרק יקראתו לרגלו המס"ד שנקרא
 לרק יקראתו לרגלו, פיי שמושל על
 מדס"ד, ומה עושה הלא אין חזר ריקס,
 אומר לזה יתן לפניו גויס לפני מדס"ד
 יתן גויס, כמו שכחוב ואחן אדם החחיק
 ומלכים ירה, פיי יפסם שלא יוכלו לקלף
 על ישראל שתחת ממסלה, ירדסם יטבור
 שלום, הגם שירדסם לא יקום לכגדו
 לקמרג עליו כ"א יטבור שלום אפי' אורח
 ברגליו לא בא אפילו שם יטבור בשלום:
ביום הסוף יחיס איש מגלה בקר ושחי
 לאן, י"ל דסנט מולם האין נק'

יום הסוף הנפלים משם נמחקין כל
 כדינין כי כל הסחדשות הוא יש מאין
 עושה, כמו בריאח חדש יש מאין ולשם
 אין קמרוג יכיל לבא, וזה לא בזכותא
 אלא במזלח, ומשם באים בני חיי ומזוני
 וזה ביום הסוף יחי' איש מגלה בקר
 ושחי לאן קאי על חיי, מגלה על חיי
 הגיף הכסמית, בקר לשון זיקור חולים,
 וי"ל שבה מרומז נמי חיי נפש, כי פיי"ד
 חיי נפש שבה אורו יחי' וחברס לו יחי'
 חוזר בחשובה שלימה מאכבה עושה
 מפצירות זכיות, וזה יחי' איש מגלה
 בקר מרומז בפצירות, כי עבירה ראשונה
 שורש הכל פגל כחצית שור, וזה יחי'
 מגלה בקר יביא מסמות לחיים, כי עונות
 יפשו זכיות, וגם שחי לאן, פיי שסנט
 הלאן נקראים פשחרות שמשערות אח
 בפליסן, וכן נמי פשיב הישראל קרוים
 לאן כמו שכחוב ואחן לאני כו' וזה שחי
 לאן קאי על מזוני בכלל עושה, וגם בני
 לשרבות הלאן אדם:

ב"י חכן את רוח ה' ואיש עלתו יודיענו
 י"ל פשוט החשובה שסכב"ס חפץ
 שיטבו נהרחת מי כידום, חכן את רוח
 ה', שישרת רוח קדוש עלינו לטיוח כח
 לסמשך החגרות קדושה וסרסור חשובה
 וגם עוד פועל ואיש עלתו יודיענו
 שנעשה אדם הרואה בכבוד שמים איש
 כמו וחזקת וסיות לאיש, עלתו יודיענו.
 שיודיע לסכב"ס כדינו לעלה, כמו
 כלדיקים גוזרים וסכב"ס בפיו הגדול
 מקיים, כמו שנותנים עלות, שאומרים
 בן ראוי לזה עושר לזה חיים יותר ולזה
 שיוכנע וכיוצא בזה, וי"ל עוד מי נקרא
 הכנעה שוכאים, כמו שכחוב מי הוא זה
 ואיזה הוא כו' וזה מי בשביל הכנעה
 מוצדי כוכבים, חיבן את רוח ה' כני"ל,
 כמו

הסקציה נותן כח לסלדיק להמשיך ממזל בני חיי ומזוני נתי, וזה ימלא חיים הוא פשוט לרקס הוא מזוני, פי' פושר סיסיה יכול למטות לרקס, וכבוד הוא בני, ונאי לי ראי' כחוז צן יכבד אז ופשוט שמלוח לכבד אותו הם בניס (וחלמודים נמי) :

אשכול ככופר דודי לי זכרמי פי' גדי, י"ל דנס ים לדיקוס

שמייחלים לפי יח' וצאים לפטר בכל לבצם ונפסם ומאודם ואמפיכ נודמן

לסם שלפמים נודמן לסם חמאים הוא כדי שיטובו זחשובה שלימה ויבקשו

מחילס זלמה ויפוררו האור של המחילה פונות למטה, וגם משם יש להמשיך בני

חיי ומזוני, שסם שורש כל השפע הריך לנו, דוק וחשכה כי הכל נכלל בזה, כי

פרושם הוא לפנין נפש ולגוף כאשר כחצנו זכר בצורה אל יח', ונסה מחל

פונות בלא וי"ו של מוחל הוא אוחיות לחם הוא גימטי מזל, וזה י"ל אשכול

פרושו איש שכל שלו כידוע שאמרו רז"ל כן, וזה אשכול ככופר שרואם ולריך

כפרס שיכפר לו הצורה גורם דודי לר זכרמי פי' גדי, פי' הוא לטובתה, שפי"ד

זה הוא זכרמי כמו זכרם לוקח האדם יין כן הוא למשל זכרמי פי' הוא מפי'ן

השפע, כמו אל פי'ן סמים, וכן פי'ן הקורא, וזה פי'ן גדי הוא מזל הפליון

שאין הרשעים אחוים שם כלל, ואין מאיר לסם כלל כי אדרבה כשמחגלה

מחפחדים הם ונכנעים פי' נקרא גדי מזל שלי, וגד לשון מזל, כמו גד גדי

וסנוק לא, וסיותר נשכה ולא נזכר כראוי : **הישמים** כסאי וסארץ סדום רגלי כו'

י"ל דנס לריך אדם לדיק להמשיך כל מיני שפעות סן לנפש

קדושתו יח' וכרסורי חשובה, וסן יראה ואכבס

(כמו שכתוב אל נקמות ה' אל נקמות סופיע) :

שמרו משפט ופשו לרקס כי קרובס ישופחי לבוא ולרקתי להגלות,

י"ל דים לדיקוס שרואים שלא חסיה שום דין על ישראל כלל, לזה אומר שמרו

משפט שלא חבא דין כי"א על טובדי גלולים, ואם חראו לא כן ופשו לרקס

לצמל סדין, כמו שכתוב וסיה מעשה לרקס שלום כו', כי פי"ד זה שחשמרו

משפט קרובס ישופחי לבוא שיפורר מי' צשורשינו לסיוח כישופס וצכלרקס

מפוררי' שיפסס סקציה פמנו ג"כ לרקס ויילנו סגס אם אין לנו כדאי' וזה

ולרקתי להגלות, עוד כתיב רודף לרקס וחמד ימלא חיים לרקס וכבוד, י"ל ג"כ

זדרך כזה אם הוא רודף סדינון, פי"ד לרקס וחמד, לרקס י"ל שמגדר לרקס,

וגם מטורר חמד אצוה חמד אל ימלא חיים כיון שחוא פושס ראונו יח' הוא

מולא חיים נלחיים כדי שחסיס לו כח לפעול יותר ראונו יח' בזה וגם לפעול

לרקס, כי ניהן לו הצורה יח' פושר וכבוד, וי"ל ימלא חיים לרקס וכבוד קאי

על ג' סדצרים כחלויס זמזל בני חיי ומזוני, ונסה כחצנו ג"ל כמה שפמים

בשם סרב סמגיד על אין מזל לישראל מפולס סנפולס שחוא אין משם מזל

לישראל סם בני חיי ומזוני שאינם חלויס צוכוחא כי"א זמזל כנ"ל, כי גס אם

פי"פ זכוח אינס כדאי אפשר לכמשיכס לישראל מפולס כאין הוא סמזל (פי"כ

לשון מליאות כמו מליחס זחנס), וכמו סחכמה מאין חמלא, יש מאין, ולפול

י"ל אפשר כחצתי שג' סחלויס זמזל מרומזיס זחכמה וצוינס ודפח, וזה

וסחכמה מאין חמלא כנ"ל, וזה י"ל

זכרון

ישעיה

זאת

הדבר

ומה יפנו מלאכי גוי כי סי יסד ליון
 ובה יחסו פניו פמו. כי הסה
 פירשנו פסוק פושט מלאכיו רוחות כו'.
 דסלדיק לרין לעבוד את הקצים בשנו
 פנינים אחד להחזקת בו יחזקך ללמוד
 חורס לשמה ושאר עבודה סבורה צ"ס
 ולשוב על מה שזריך, וגם להמשיך שפע
 לפולם לראות שלא חסיה שום דין על
 בניו יח', ובענין זה נקראים סלדיקים
 מלאכים לשון שליחות שפושט שליחותו
 יח' להטיב לברואיו כמו שמלינו בנביאים
 ומכסן גדול שסיה לו לבקש רחמים על
 דורו, וגם נקראים מלאך סי לבאות,
 כי פי"ד זה פועלים נסים ונפלאות, כי
 סי אחס כי חפץ חסד הוא ורואים
 הפולם גדולתו יח' ומחקרבים אליו
 ונחרבם לבאותו יח'. וזה מלאך סי
 לבאות ומשם באים נסים ונפלאות ומנחה
 את הרשעים ופי"ד יודו לה' חסדו
 ובנידון מה שפושט ראונו יח' בינו לבין
 קונו נקרא משרתו יח', וזה פושט מלאכיו
 רוחות משרתיו אש לוכפו, וזה י"ל ומה
 יפנו מלאכיו גוי. פי"ג גוי קדוש, כי סי
 יסד ליון לשון בנה אללו ליון, פי"ג מיסד
 לשום אותות, ובה יחסו פניו פמו אפילו
 אשר הם פניים בדעה נעשים טובים
 פי"ד זאת :

ואסבס ושכל טוב, וכן פנינו גשמיות בני
 חיי ומזוני לנפש ולגוף. וסלדיק פושט
 בן הקצים פמו כי הוא דבוק בו יח',
 פי"ד מדבק במדותיו ומוד כדי שחסיס
 לו כח יוחר להמשיך שפע סי מאתו
 ויש לו כח לפעול ראונו יח' להשפיע,
 וזה י"ל השמים מי שממשיך שפע רוחני
 שמרמוז בשמים הוא כסאי והארץ מי
 שיש לו השכל להמשיך גם שפע גשמי,
 הדום רגלי ממשיך השכינה יוחר למטה
 ופוד י"ל השמים כי לרין האדם להשיג
 מרוממות אל יח' תמיד, לפיין שוב
 שפלותו ולשפוט במעשיו, וכמו שפי'
 בשמים ממפל, בשמים פנינו רוחניות
 הפיין כדי שחסיס ממפל לפלות מעלה
 מעלה, ועל הארץ הוא שפלות פלמו
 ופיין שבה מן הארץ מתחת שלא חסיה
 לך גאוס לסיוח בעלמו (כמו אסקופס
 סנדרסת) שפל בדעתו, וזה י"ל השמים
 לפיין רוממות אל יח' כסאי, פי"ד זה
 והארץ כני"ל שפלות פלמו שמפיין הדום
 רגלי, איזה בית אשר תבנו לי כו'. פי'
 חסיה קדושתו יח' אלל כלדיק כ"כ
 בגילוי שאומר יח' איזה בית אשר תבנו
 לי כו'. (וג"ל פתח פוד איזה בית כו'.
 כי הבה ליטטר מסייפין לו, לזה אומר
 תבנו יוחר לסבין ולהשיג רוממותו שחשיגו
 איזה בית אשר תבנו לי, שחשיג שאי
 אפשר לבנות לי בית ששכל כבודי, כמו
 שאמר שלמה המע"ס הסה השמים ושמי
 השמים לא יכלכלוך ואף כי הבית, חשיגו
 גם אחס בעלמכם מרוממותי כן, ובענין
 שפלותכם שאתם מחבונים ג"כ חשיגו
 יוחר, לזה אומר ואיזה מקום מנוחתי
 שיש לי ממנו מנוחה ועונג לפעול נחה
 רוח לו יח' כ"א בתהדו מקבל סכל) :

ד', חפץ למצן דקמו וגדיל תורס ויאדיר.
 דהס פרשנו הרואה להחכים ידריס
 ולהעשיר ילפין, ולא קאמר הרואה ליחכס
 או להחחכס, ולא קאמר הרואה להחעשיר
 או ליטטר, אלל סכוונס הרואה להחכים
 את הפולם להיות' לסס יראה סי'ה
 חכמה, וכן להעשיר את הפולם שלא
 לסיוח פניו המעביר על דעה סקב"ס,
 וזה י"ל דהס סשי"ת חפץ חסד הוא,
 ורואה

המרומו צממן, וכמו שכחוב ומלאה סארך דעס אה סי :

בורא ניב שפחים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר סי ורפאחיו י"ל

דכנס יש מדרגה שמשגי האדם מרוממותו

ית' וגם חסרוכותיו נודעים לו, ואינו

מחזיק עצמו לפי, ויש מדרגה פחיסה

סימנו, שמחזיק עצמו לטוב כי אינו

משגי כ"כ, וכגם שזס אינו טוב אפפיכ

אם הוא אוהב אה כלדיק כ"ל יש לו

עו"כ, ויש ג"כ מדרגה גרומ שחורחו

וחפלוחיו הם מן השפס ולחוץ גס זס

יכול לבוא לחפס"כ אם יש לו שליס עם

לדיקים ומקובל עבדות שלו וחורחו, כי

כלדיקים מפלים אוחו, כי מלא מין אה

מינו וכיער. כי חורה וחפלה לדיקים

הם מפלים גס אה של זס, אם יש לו

שלום עם כלדיקים וכן פרשנו על ועמך

כולס לדיקים, אם הם כללות אחד, פ"כ

המבזס רבנן כגס שיש לו חורה ומ"ט

משמע שאין לו חלק ע"כ כיון שסוא

מבזס אה כלדיקים ודאי אין לו אהבס

לו ית', ומ"ט שלו אינם כראוי כ"א

משפס ולחוץ ואי לא הוה מבזס סת"ח

היו מפלים אה שלו כ"ל משא"כ אם

מבזס אוחס כ"ל, וכן איחא חורחו של

דואג אינו אלא משפס ולחוץ, אפפיכ

היס בא לחיו ע"כ, אי לא הוה חולק

על דוד המע"ה, וזה י"ל בורא ניב

שפחים שלום, פ"י גס אם כניב הוא

סחורה וחפלה משפס ולחוץ לבד הקב"ה

בורא אוחס כמו כריאה חדשס לסיוח

פיב אם יש לו שלום עם כראויס לשלום

דסיינו לדיקים, כי אין שליס אמר סי

לרשעים. שלום לרחוק, למי שנראה לו

ססוא רחוק כ"ל סמדרגס עליונה,

ולקרוב שנראה לו ססוא קרוב, אמר סי,

ורפאחיו

ורואס בחשיבותן של רשעים, וזה סי חפץ למטן דקו, שפוסס דקוח עם כל צשר פ"כ חפץ לסיוח כלדיק יגדיל חורה הוא לכחכים, וגם יאדיר לכעסיר אה כעולם כדי שפיב ית' לבדואיו :

דדי ביום ססוא יסור סובלו מפל שכמך ועול מפל לארך וחובל

עול מפני שמן, י"ל דנסס כחיב וסוס

יוס אחד סוא יודע לבי לא יוס ולא

לילס כו'. דנסס כחיב כי צו ירבו ימוך

כו' ובא צימיס כמו ויסו ערב ויסו

צוקר יוס אחד, כן יראה נקרא ערב

וכהנסס צוקר סכנ יוס אחד, כן בכל

עה שיש לאדם אהבס ויראה מחעבד

יוס, וזה צו ירבו ימוך ובא צימיס,

ויש מדרגס ייחר עליוכס מזה, שבא

סאדס להפספסיה כגשמות, ואינו אז

צמדרגס יראה או אהבס כ"א כהפספסיה

מסחמא יש צו חרוויסו ביחד אהבס

ויראה כ"א שאינו ניכר צו. (וגם שבא

פ"ד סצובס עליוכס למדרגס אין ומחכמס

שמשגי ססוא כאין) ססוא מדרגס אין.

זה יוס אחד סוא יודע לסי לבד, כי

זה לא אחידע סהסבס ויראה סנקרא יוס

זה לא יוס ולא לילס כ"א לבי סוא

נודע פ"ד זה לפח ערב, ק"וב צמן

כגאולס ויסו אור לישראל, ונסס זה כק'

יוס ססוא לשין נסחרי, כי לא נודע

פ"ד זה שנסיג סאין זה אפפסר לבא

פ"ד ססובס כ"ל ופ"ד חכמס, פ"ד

זה יסור סובלו מפל שכמך לשון שכס

אחד על אחיק, פ"י סחלק סי עמו

יסיר מזה סמניעס וסכסלות עורה משא

כילס"ר, וגם יסור עלו מפל לארך סוא

סבית סבס"מ וחובל עול מפני שמן, פ"י

יחובל עול פ"י לעלות מפולס סיראה סוא

עול מלכות שמיס כ"א נסיג לחכמס

זכרון

ישע"י

זאת

רמא

ורפאחיו, אם יש לו שלום, כי קאי ארשם המקרא וכנ"ל, וזה י"ל לכן אמור סני נוחן לו אח זריחו שלום, פי' לכן למי שהוא לדיק צעינו כמו כן זנוח לנפחד דזכרות, פי' למי שהוא כן אמור סני נוחן לו אח זריחו שלום אם יסוי לו שלום עמך, (פי' כגם שאתה העלה את תורתו ומלכותו סנקרא זריח זכורתך ובמלכותך, אפסי' החזיר לו וכנ"ל ודו"ק):

קומי אורי כי זא אורך, י"ל דסני פרשנו על אם חרש ליחנק סיחלס זאילן גדול, כי זחיקון סמידות זא מעשים טובים וסני חרש זכא לו עוד האוות אפילו לדידי' יש חשש שלא יזא פי"ד זס לחמא, ואפשר אם יניח זס עזירה זו גורמה עזירה עד חו"ש אשער לזא לא"א שהוא זחנק, וסחנקס לזס לזכור שחינו רוצה כ"א לפעול רצונו יחצרך, ויזכור כי זס הוא האוס גרוט ומאוס וזעזע האהבה ראוי לאסוב אחו יחי' כי הוא שורש כל סחסבות, וסנרש ספנוג של סחאוס הוא מעורש סחסד יש נינוץ זזס מופז לאסוב אחו יחי' שורש סכל, זס טוב ומוטיל לסחפץ סחסד וסחמח ולמזין ידוע וסמדס סרצון לפעוה רצונו יחי' הוא שירש של חיקון סמדוה ומ"פ כי מסמדוה זא מ"פ נקרא אילן קטן ומסרצון שחפץ לסיוה טוב זא סמזין זחכמחו וידע לסישיר מדוחיו לסיוה טוב נמלא סרצון טוב כולל סכל נקרא אילן גדול ואורך, זס קומי אורי כי זא אורך לשון אריכות פי"ד זס חאיר לעולם, וכן העלה נליצוה, כי אורי הוא פרושו לקום וכזוד סי' עליך זרח:

הבאים ישרש יפקז יניץ ופרח ישראל ומלאו פני חזל חנוכה, דסני קודס סכל לריך סחדס לררוח שלא יחמא שלא לימשך אחר סגשמויה שלא יזא פי"ד זס לחמא ויסיס סכל זדזקות זס יפקז וי' עקז לסיוה זעקז סס סגשמויה יו"ד זסס הוא למל' ס וסקדושה נקרא יו"ד, כי אין דבר זבקדושה פחות מיו"ד, וי"ל נמי ללמוד זסחמדס, כמו סכחזב ויעקז איש סס יושב אוסלים, ואח"כ ירחס לסחדבק זו יחי' ולפיין ולסחזונן זגדלותו יחי' וזעזוכו ורוממוהו ונוסף על זס לסמשיך שפע לספולס, זס י"ל סזאים פי' סזאים אל רשות סיחיד, הוא סקדושה סנקרא זיאה, ישרש יפקז לריך לסיוה גשרש יפקז כנ"ל, ואח"כ יניץ ופרח ישראל כנ"ל, ישראל הוא סדזקות, ואח"כ ומלאו פני חזל חנוכה, זס ואלס שמוה זני ישראל סזאים מלרימס, שיסיו נקראיס זאים ולא יולאים יפקז כנ"ל וזנוו סגמשכים ממנו דסיונו ישראל ולסמשיך שפע כנ"ל: ירמיי בס"א כזוד מרוס מראשון מקוס מקדשנו, דסני כחיז יד על כס יס, ידוע מאמר רז"ל נשזע סקז"ס שלא יסיס ששס שלס וסכסל שלס עד שימחס זרעו של פמלק, וסני ודאי אם סיס רוצה סבורל לכזיא אח סגאולס פי"ד לער סיס עושה זס כזר, כי הוא יודע כס"ף אם אי אפשר זלא זס למס סאריך סגלוה, אך הוא רוצה שפי"ד אריכות יזא סגאולס לא פי"ד לער, ואי משוס סכשמוה זכגוף ג"כ סוי אפשר שנסרס ונרזס מאלו, וכמו שפי' סאריח"ל על פסוק סקטן יסיס לאלף כו' כידוע, וסני אם חסי' סגאולס לא פי"ד דוחק ולא פי"ד מלך קשכ כסמן סו

יום הוא מצום וחורס שנקרא אור יום ומכ"ש צדקס ונקרא יום הסוא על פולס סמזל, שפד שס ויוחר פולס ומעוררה, וזס ציוס הסוא יסיס סי' אחד לשון שלס כמו וסיס הסמשכן אחד שפרשוו שלס, וכן נמי פשוט אחד כי גורס שפע מסמקור לוי"ד של שמו יתי' ומוי"ד לה"א וממנס לוי"ו ומוי"ו לה"א על כל ישראל וזס סי' אחד ושמו אחד לסיוח נמי מחגדל שמו סגדול צעולס פליוון צמוצו סגדול :

וְנֶחֱדָר הִי אַחַד יְהוּדָה חֲלָקוֹ עַל אֲדָמָה סְקוּדָה וְצַחַר עוֹד צִירוֹשָׁלַיִם, וְיֵל לְפִי סִנְיָל דִּסְרוֹזָה לִסְחִיטוֹ יִדְרִים כּוֹי, וְנַחַל הִי אַחַד יְהוּדָה, פִּי אַחַד סִלְדִיק וְיַחֲמִיל הִי חֲלָקוֹ הַסּ כְּנֶסֶח יִשְׂרָאֵל, וּמִפְרֵשׁ סֵאִיךְ וְעִי"ד מַסּ וְאֹמֵר עַל אֲדָמָה סְקוּדָה שִׁימְשִׁיךְ לִסְס סִלְדִיק שֶׁפֶע גִּשְׁמִי וְדֹאֵי מַסּ שֶׁנִּמְשַׁךְ מִלְמַעַל סְקוּשָׁה יֵשׁ צוֹ, וְזֶס עַל אֲדָמָה סְקוּדָה, וְאַחַ כְּמוֹ עֵס, וְצַחַר עוֹד פִּי אַחַד צַחַר סִלְדִיק, עוֹד חוֹסְפוֹת סוֹא עוֹשֵׁר לְרִיךְ לִרְאוֹת צִירוֹשָׁלַיִם פִּי, צִירָה סֵלַס לִסְיוֹחַ לִשְׁ"ס לְצַד כִּנְיָל צִלְטַעֲשִׁיר יִלְפִין :

חֲסִילִים דְּהַגְּרוּתָן שֵׁלֵג כְּלָמֵר כּוֹי, דִּסְנֵס אִיחָא רוד צקס רחמים וסורידן לארץ זלח אס וצבד שלג כו'. וסנס כחיב ומגז כצשי יחחמס כן ויל שצח על זס סנוחן שלג כלמר למטה, וסנס מס סחופלח שצאים למטס כדי שיסוו סחחחוניס יכוליס ליקח אוחס בכל עח שיצטרך כמו שכתוב וסארץ נחן לצבי ארס, ודאי כל עניני ארץ, כמו שפי' על ספירוה שחמרו כאן לאחר צרכס, וזס סנוחן שלג כלמר, ליסנוח מסס צני ארס כפור כלפס יפזר, ספקר לארס כמו אפס, וכן ויל מצפן מי ילא סקרח

סוא כצוד שמים כי ודאי חלילס אין כצודו לסיוח לצניו שוס צפר חלילס, וסנס שחמרו רז"ל יעמיד מלך קסס כסמך, ו"ל שחמרו כן שלח ליושע מן סרחמים על שחמרו קודס אין סדבר חלוי חלח צחשיבס, אמרו כן כיוון שחלוי צחחחחוניס, דלמח לא ישובו ע"כ אמרו יעמיד מלך קסס כדי סיקוים אח"כ כל סצמחוח וסנחחחוח, שאי אפשר שלח יקיומו, כי סס דברי חלקיס חייס, ודצריו אשר י.א מפיו שלח ישוב ריקס כו'. אך סנרסס צרור שרסס צ"ס שחסיכ סגאלוס לא עי"ד צפר, כ"א שיסובו כרלוי, ע"כ סארין אח סקץ אס סיס מוכרס למלך קסס, סלח ידע יתי', ולמס סארין סגלוח סלח חפץ חסד סוא, וסנס אִיחָא צוחר צוכות סחפלס חסי' סגאלוס, וזס ו"ל כסח כצוד לסיוח סכסח שלס, כצוד לא עי"ד צפר לנו, וגס יסי' מרוס מרלשוון, כי חסי' יוחר צמעלס מאשר סיס קודס מלחמח עמלק כי סלח חסי' שפצוד גליות עיקר ויליחח מלרים עפל, וזס יסיס עי"ד מקוס סוא קדושו יתי' סנקרס מקיס מקדשנו, שאנו עושים סוא מקדס מטפ מקוס חפלס :

זכריס ברום ססוא יסיס סי' אחד ושמו אחד, דנסס לריך סארס לרלוח לסמחיק כל סדינין, וזס סוא רליונו יתי', וזס יכול לפעול בצדקס, וכמו שכתוב וחפאך לשין חסרון בצדקס פרוק, וכן וסיס מעשס סלדקס שלום סוא פשוט, וי"ל נמי לשון שלימות, שגורס שלימות צשס סרחמים, וסווי שצשלום על שגורס נמי שפע עיב נוסף על סרחמים ושלס, וסנס סלדקס פולס מעלס מעלס לפולס סנסחרי, כי סוא צמקוס מווינו לפני ססוא ממזלח, וזס ו"ל ציוס ססוא,

לא אמרתי זאת בש"ק, ועוד י"ל פניו
 כ"י אל לדויקים, שממגיח עליהם להטיב
 להם ולסלול אותם ולעשות רגונם אפ"כ
 ואזניו אל שופתם שאתה בר"מ אלטיך
 ששמע פי' על האות לבו נחה לו אפ"כ
 וארשה שפתיו כל ממנה סלה, כמו מי
 שאוכז את האדם והוא לריך לו הגם
 שמצין חפלו ורזזה מאוד ליתן לו מניח
 אותו לשלול ממנו, כי מרבים עליו דבריו
 ודאי אינו מניח אותו בלער בשביל זה,
 וכן לסיפך צמי שאינו חביבים דבריו
 עליו נותן לו תיכף כדי שלא יאמר לו,
 ולפעמים אינו נותן גם שמצקם (חסר צי
 חיצות) פניו כ"א לפעמים הוא ויש לחלק
 וזה י"ל פניו ה' כו' ככ"ל, ועוד י"ל ה'
 ית' נותן להלדויקים פניו פניו ראויה
 רוחניות שישיגו רחמיו ולסיפוך חלילה
 כדי לבקש רחמים על הדור, וזה ואזניו
 אל שופתם פי"ד הלדויקים אל שופת
 ישראל, וכמו שפירשנו רצון יראיו יפשה
 ופי"ד זה את שופתם של הפולס ישמע
 ה' ית' ויושיעם, כי הלדויק נמו יש לו
 מדותיו ית' חפץ חסד אינו יכול לראות
 צדד ישראל ומצקם רחמים על הדור,
 ועוד י"ל פניו לשון פניו המים לשון
 מטיכות של ה' אל לדויקים שיסיו יכולים
 להמשיך כל שפע להפולס ופי"ד זה ואת
 שופתם ישמע ויושיעם :

יגמלני ה' הלדויק כו' לכאורה חמוס
 לומר כן, ואיתה בגמרא ברכות
 ודוד מי קרא לנפשו חסיד כו' וכאן אומר
 כן ולא מקשה, וכן עוד כי שמרתי דרכי
 ה' כו' כי כל משפטיו לנגדי כו' עד עם
 חסיד תתחסד כו' אינו מובן כלל, ונראה
 האמת בצדד משדי כמו ששמעתי צטט
 הרב המגיד מזלאתשוב שיחי' לאו"מ, עוב
 משיח עם מצדך ה' כדברך, פי' הוא

הקרה, כי מי נקרא הלדויק כמו שנקרא
 זה שפרשנו במה פעמים משום שחשוב
 וחסון בכל העולמות והפלותיו בוקע
 הרקיעים וגם הוא גזר גזירה ומתקיימת
 והוא יכול לבטל גזירת המקום ברוך
 הוא, וכולם שואלים עליו מי הוא ועונים
 זה הוא ע"כ נקרא מי וכן זה, וזה מצטן
 מי הוא הלדויק י"א הקרה כשהלדויק
 חפץ שיסיר קרה בפולס, כי הוא עוב
 להחגדר כל בני פולס י"ל על/ שהוא
 מרוח לפון נקראה גבורה, וע"כ שמעתי
 שרוח לפון מרפא, כדליתא שלא נשבה
 להם רוח לפוניה לא מלו, והנה איתא
 רצון יראיו יפשה קאי על הכל אפי'
 לעשות נסים ונפלאות כ"א כאן אפילו
 שלא בא בדבר אל רצון יראיו כ"א
 שגראה ומושב כן שהיה עוב אס יסיה
 קרה וזה מצטן מי שפדיין הוא בחוך
 הלדויק לא המהשבה מכה אל פועל
 שיראה כן י"א הקרה כי משום זה סורידן
 למטה לטיות נתן לבני אדם :

כ"י בחר ה' בציון כו', י"ל כפי שזכר
 אני עתה, דכנס לשמור שלא לפגום
 צדיק הוא כלל גדול כאלו קיים כל
 החורה ומופיל לקיים כל החורה, ע"כ
 אמר ה' דמדיפנא כו' דנסיבנא צדיקס
 כו', וזה י"ל כי בחר ה' בציון הוא
 צדיק מילא לשון רשע, כמו הלדויק לך
 לזיונים, ובנה אללו לזיו, פי' על חוהם
 צדיק קודם שלא לפגום, אום למושב לו,
 פי' להממיד תולדות כמו לא חוסו צדקה
 לשבה ירעה, המותר נשכה :

עניני ה' אל לדויקים, י"ל פשיט הקצ"ה
 נותן השגחתו אל לדויקים שממגיח
 חמיר בצרכם, ומה שאירע להם לפעמים
 שום צער שמצקשים רחמים הוא ואזניו
 אל שופתם, כי מחזיק להפילתן, ואפשר

המד

זכרון

תהלים

זאת

וַיֵּן, אַחַס עֲשִׂית עוֹב עַמִּי, כִּי לֹלִי כִקְבִ"ה
 עֲזָרוּ לֹא יִכּוֹל לֹה, סִי פִי בְשִׁבִל שְׂאֵחַס
 סִי רַחֲמַן, כְּדַבְרֵיךָ אַחַס גּוֹמֵל עַמִּי כְּאֵלוּ
 סִיֵּס רַק דְּבַרְיֵךְ שְׂאֵחַס לְיוֹנוֹי וְאֵלֵי בְּעַלְמֵי
 עֲשִׂיתִי הַכֵּל, וְזֶה יֵל יִגְמֹלְנִי סִי לְעֵדְקִי
 כְּאֵלוּ סִיֵּס לְעֵדְקִי לְבַד בְּלֹא עֲזָרְךָ כְּבוֹד
 יָדֵי כּוֹי, וּבְאַחַח אַחַס סִיֵּית עֲזָרוּ לִי כִי
 שְׂמַרְתִּי דְרַכִּי סִי וְלֹא רִשְׁעִיתִי זֶה הַכֵּל
 סִיֵּס מֵאֲלֹקִי, כִּי כֵל מִשְׁפַּעְתִּי לְגַנְדִּי סִי
 מִחַנְגִּידִים לִי, אֲפִי מִשְׁפַּעְתִּים שִׁית בְּסֵס
 עַעֵס, וְחֻקֹּתָיו לֹא אֲסִיר מִמֶּנִּי אֲפִילוּ
 שֵׁסֵס בְּלֹא עַעֵס וְדֹאֵי סִיֵּס עֲזָרְתִּי יֵסֵ.
 וְאֲסִיֵּס חַמִּים עַמּוֹ פִי עַמּוֹ סִיֵּס מֵס
 שְׂאֲסִיֵּס חַמִּים בְּעֲזָרְתִּי וְיִשַׁב סִי לִי כְּלַדְקִי
 כְּאֵלוּ סִיֵּס לְעֵדְקִי כְּבוֹד יָדֵי עַס חַסִּיד
 תַּחֲחַסְדִּי, אַחַס עוֹשֵׂה חַסִּידוֹת עַמּוֹ פִי
 בְּעֲזָרְתֵךְ הוֹאֵ, וְכֵן עַס גְּבַר חַמִּים כּוֹי.
 וְעַס עֲקַשׁ נִמְי וֵ"ל כֵּן, כְּמוֹ שְׂכַחוֹב מִשְׂגִּיל
 לְגִיִּים סִיֵּס זֶה נִמְי מִעֵין שְׂשִׁירֵה, כִּי עִי"ד
 זֶה סִיֵּס וְכוֹל לֵסֵס לְנַלַּח מִלַּחֲמוֹת:

שְׂמַחְדִּי בְּסִי וְגִילוֹ לְדִיקִים כּוֹי, וֵ"ל קֵאֵי
 עַל בְּנֵי חַיִּי וּמוֹנוֹי (כִּי כַחֲצִי
 סִי זִכְרֵנוּ יִבְרַךְ) שְׂמַעְתִּי אֹמְרִים יִבְרַךְ
 סִי הוֹאֵ בְּנִי, כִּי אִישׁ וְאַשֶׁה יוֹ"ד סִי"א
 בִּינִיִּסֵס וּבֵן וּבַח שְׂלָרִיךְ לְכֵל אֲדַם מִיִּשְׂרָאֵל
 לְסִיֵּית לֹו סֵס מִרוֹמֵז בּוֹאִ"ו סִי"א הַבֵּס
 אֲסִי יֵס לְאֲדַם הַרְבֵּה בְּנִים וּבְנֹתֵה הַכֵּל
 נִכְנֵל בּוֹ"ס, וְזֶה שְׂמַחוֹ בְּסִי וְגִילוֹ לְסִיֵּית
 שֵׁסֵס סוֹי שֵׁסֵס לְסִיֵּית לְכֵס בְּנִים, וְשִׁיִּסוּ
 לְדִיקִים, וְכְמוֹ שְׂכַחוֹב גִּיל יִגִּיל אֲבִי לְדִיק
 וְזֶה שְׂמַחוֹ הוֹאֵ עֲשׂוֹב עַל בְּנִים שִׁיִּגְמַר
 בְּכֵס שֵׁס סוֹי בִּ"ה כְּכִ"ל, וְזֶה בְּסִי וְגִילוֹ
 לְדִיקִים חַסִּיֵּס לְכֵס נֹסֶף עַל שְׂמַחַה גִּילֵס
 שִׁיִּבִּיו לְדִיקִים, וְעוֹד וֵ"ל וְגִילוֹ לְבַד קֵאֵי
 עַל זֶה שִׁיִּסוּ לְדִיקִים וְכְמוֹ שְׂכַחוֹב גִּיל
 יִגִּיל אֲבִי לְדִיק, וְזֶה שְׂמַחוֹ בְּסִי וְגִילוֹ, וְמִי
 פּוֹעַל זֶה לְדִיקִים, וְאֵךְ הַרְאֵשׁוֹן יוֹתַר

מְדוּיָק בְּסֵלְשׁוֹן, וְכִרְטִינוֹ כֵּל יִשְׂרֵי לֵב, כִּי
 עֲדִיין לֹא כַחֲצִי רַק בְּנִי, וְעַחַס אֹמֵר גַּם
 בַּחַיִּי, וְזֶה וְכִרְטִינוֹ מִשְׂשִׁיכוֹ חַיִּי, וְכְמוֹ
 שְׂכַחוֹב בְּמִזְמוֹר ק"ז בְּרַפְּוֹאֵה יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וְיִרְפָּאֵס כּוֹי, יוֹדוּ לְסִי חַסְדּוֹ כּוֹי, וְאֲמַר
 אַחֲ"כּ וְיִזְכְּרוּ וְזַחְתִּי חוֹדֵס וְיִסְפְּרוּ מִעֲשִׂיו
 בְּרַנְסֵה, וְזֶה וֵ"ל וְכִרְטִינוֹ לְכַמְשִׁיךְ וְמִי יִפְעַל
 כֵּל יִשְׂרֵי לֵב שִׁישׁ לְכֵס לֵב עוֹב וְרוֹלִים
 בְּעוֹבַת יִשְׂרָאֵל וְגַם מִמִּילֵס הוֹאֵ נִמְי
 מְזוֹנִי, כִּי מֵאֵן דִּיִּסִיב חַיִּי יִסִּיב מְזוֹנִי,
 וְעוֹד וֵ"ל חַפְּעִילוֹ נִקְמֵה בְּעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים־
 וְזֶה גִ"כּ הוֹאֵ רַנְסֵה כְּמוֹ שְׂאִיחָה בְּאֲבוֹד
 רִשְׁעִים רַנְסֵה וְזֶה וְכִרְטִינוֹ, עוֹד וֵ"ל דְּכַחֲצִי
 מְזוֹמַר לַחוֹדֵס כּוֹי, דֵּהֵסֵס הַחֲזוֹר בְּהַשְׁוֵבֵה
 וּמַחוֹדֵס כַּחֲצִי וּמוֹדֵס וְעוֹזֵב יְרוּחַס לְשׁוֹן
 רַחִים רַבֵּן, כִּי הַקְּבִ"ה אֹיִבֵב אֹחוֹ מִמִּילֵס
 בֹּא לֹו גִ"כּ אַחְבֵּס לֹו יֵסֵ כִּי הַקְּבִ"ה
 מִשְׂמַחֵהוּ כִּי הוֹאֵ רּוֹפֵא לְשַׁבְּרוֹי לֵב וּמַחְבֵּשׁ
 לְפַלְבֹּחוֹסֵה, וְזֶה מְזַמִּיר לַחוֹדֵס לְמִי שְׂהוֹאֵ
 מַחִידֵס בֹּא רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ לְזַמַּר מְזוֹמַר
 לְפִנְיוֹ, וְקֵאֲמַר הִרְיוֹעוּ לְכִי כֵּל הַאֲרֵךְ פִּי
 נִשְׁבַּר אַחַ עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים שֵׁסֵס כֵּל הַאֲרֵךְ
 שְׂאִיִּסֵס יוֹדְעִים כֹּ"א אֲרֵלִיֹוֹת, מִשְׂאֲ"כ
 יִשְׂרָאֵל רִיקְנִיתֵה שְׂבָנוּ מִלְּאִים מְלוֹת, שֵׁסֵס
 שְׂמִיִּימִיֹוֹת שְׂמַן הַשְּׂמִים דְּבַר עַמּוֹ סִי יֵסֵ,
 וְזֶה הִרְיוֹעוּ לְכִי פִי בְּשִׁבִל כְּבוֹד סִי,
 וְכְמוֹ שְׂכַחוֹב וְיִרְיוֹעוּ כֵּל בְּנֵי אֲלֹקִים, וְפִי
 בּוֹזֵסֵר לְשׁוֹן שְׂבִירֵה, וְכֵן תְּרוֹפֵס בְּשִׁבֵּב
 בְּרַזֵּל, עַבְדּוֹ אַחַ כִּי בְּשְׂמַחַה, פִּי עַל
 מְזוֹמַר לַחוֹדֵס שְׂבֹא לֹו דְּבַקוֹת לְזַמַּר בּוֹאוֹ
 לְפִנְיוֹ בְּרַנְסֵה, בְּשְׂמַחַה וְרַנְסֵה שֵׁל אֲבוֹד
 רִשְׁעִים כּוֹי, וְזֶה וֵ"ל שְׂמַחוֹ בְּסִי וְגִילוֹ
 לְדִיקִים סֵס הַשְּׂבִים בְּהַשְׁוֵבֵה, כְּמוֹ שְׂאִי
 הַמְקַדֵּשׁ אַחַ הַאֲשֶׁה עִ"מ שְׂהוֹאֵ לְדִיק
 גַּמַּר אֲפִילוֹ הוֹאֵ רִשַׁע גַּמּוֹר חוֹשְׁשֵׁין
 לְקַדְוִשׁוֹ כְּכִ"ל, עַבְדּוֹ אַחַ סִי בִירְאֵה וְגִילוֹ
 בְּרַעֲדֵה, וֵ"ל פִּי תִרְאוּ נִקְמוֹת בְּשׂוֹנְאֵיֵס
 חַסִּיֵּס

זכרון

תהלים

זאת

המה

הסוס לכם גיל מהרעפדס שהראו על
סעודי כוכבים :

הנה איחא צ' דימות אס פנוס פדיוסא
מכלסו. כמו שכחוב עקב פנוס
יראח ס'. וכחוב יפן משח ס' אוחי לבשר
פנויס לבשר חסידים לא כחיב כ"א לבשר
פנוס. ופעס איחא צמסנה של ר' פנחס
צן יאיר קדושע מציא לידי פנוס. וענוס
מציאס לידי יראח חפא. ו"ל דבאמה סוא
כמו סוף מעשה צמחשכס חחלס. כי
סאדס סרוסע לפבוד אה ס' יחצרך סוא
צראשונס יראח חפא שרוסע לסחנכס
כרלונס ית' שלא יחמא לפניו. וזס סוא
ספיקר אללי. כי פ"כ שצ צחשוכס שלימס
ורוסע לגשח אל סקודש ומחחרט על
סעבר וצוש מאוד על ססכטיס אה סבורא
צ"ס. כי צחושצו צו ית' ממילא צא לו
צושס מלפניו ית' וסכנכס וענוס ואח"כ
ממנע צא לכיראס. וסיראס מחלצשח
צפנוס. כי אס סו' קודס לפנוס מחנכס
ציראס סיס צלא פנוס ואין כן ראו
פ"כ צא כן. ואח"כ משיג יוחר פנוס
מרוממות אל שמשוג צסחקרצו אליו צכל
פעס יוחר. ומשיג יוחר גדל ספנס של
פונותיו ומחמרמר יוחר פונות. ונעשע
כנכס ושפל צפניו יוחר ויוחר וגומר
דנעחו ומחנכס ציראח ס' יוחר ומלוצש
צפנוס ספניס כנ"ל. וסנס עוד חוזר
חלילס סכל צמעלס פליונס יוחר צכל
פעס. וסנס צפנוס סוא סימן על יראח
כי פ"ד יראח ס' צא לו סכנכס וענוס
כנ"ל. וכן אינו חפא צפנוס משח"כ יס
פניו לפניס לצד לסיוח לו גס אוחס
מעלס שגראס לו שיש לו כל סמעלות
ורוסע שססיס לו גס אוחס מעלס שישצחו
אוחו על זס. ויחזיקו אוחו לפניו. צזס
אין צו סימן יראח. וזס ו"ל ר' יכודס

סיס נוחן צסס סימניס. כי ר' יכודס
סוא סיראס ואכצס. כי מיראס צא אכצס
ומסורר פליו אכצס וצ"פ אכצס גימטי
כ"ו כמנין סו"ו צ"ס שציוסודס. וסד' קאי
על סיראס שמציאס לאכצס כי סוא
סעפר לסי. ושפר סוא דלח מרומס צד'.
וכן ו"ל שפ"ד סיראס חוזר צחשוכס
ומחודס לשון סודאס. סיס נוחן סימניס
צספנווס כנ"ל שסס צאמח ולא לפניות
אחרות כו'. ומס שאמר דל"ך נמי ו"ל
כי יכול מי שמחנכס כן לפעול נקמות
צעודי כוכבים. וסנס סיראס סוא פיקר
מחשצחו. ופ"ד זס נודמן לו סכנכס
וענוס צסימניס של סיראס. ואח"כ סיראס
מחלצשח צפנוס. וענוס קודס לס סוס
כמו אס אחוחס סגדולס ד"ל. וסיראס
עקרה סביח כי פיקר מגמחו קודס וזס
מס שפעסס יראח עפרס לראשס פעסס
פנוס עקב לסוליסס כי צלא סחלצשוח
פנוס אין סיראס כראוי. וספנוס סיא
עפרס לראשכ. וסוא עקב לה. כי כצד
סיס לו סוא קידס וזס ו"ל ר' שמעון
אומר שלשס כחריס סס כחר תורס כחר
כסונס ס א ו"ל ססודות. וכחר מלכות
פשיט סמחגבר על יכרו ומושל צו ממילא
ו"ל חירות כנ"ל. וכחר שס פוצ פולס
על גציסן סיא פנוס. כי סבורח מן סכבוד
ככבוד רודף אחריו כוא פנוס זוכס לשס
פוצ פולס על גציסן שיחלצשו צס לסיוח
עפרס לפפרס. כי מיראס צא לכחר
חורס וכסוכס ומלכות :

גישם נדביח חניף חלקוי כו'. דסנס
נקרא גבורח גשמיס. וכמו
שאמר חד מ"ד אי לאו דלריכי לפלמא
סוס מצמל לסו ואס לריכיס לרחמיס
כשסבורח חפץ מעלס אה סדינין לשרשס
וממילא נמחקין כי צשורשס סס נאלו

רק לחופלה להסמדים שספי יכולים לקבל
 אוחס ספי סלימאום. וזה שורש סדינין
 ושם סס רק לפיכס. וכשמעלים אוחס
 פד שס ממילא נמחקין ואינו אומר
 כבעלין כ"א נמחקין שלא מיבטיא שאין
 דבר רע כלל כ"א אדרבס הוא עוב. או
 שסדין בא על סרשעים ונחזס נקס.
 ולפעמים נעשה מסדין פרכסס שכוא
 משורש סדין כי כמו שסדין הוא לזירך
 שנסיס יכולים לקבל הססדים ספי סלימאום
 וספיקר הוא הססדים שספן חסד הוא.
 בן פרכסס ופושר הוא לורך פודה שמים
 וספיקר הוא פודה סבורא ב"ס. וזה
 י"ל גשם נדבות הוא גשמי רלון ברכס
 ונדבס. זה בא פי"ד חקיף אלקיס מעלס
 אח סדין לשורשו כנ"ל. פי"ד זה נחלחך
 ונללס אחס כיננח נחלחך סארן מחברנח
 וכן מס שסוא נללס פי"ד סדין נחקן וכמחק;
 ב"ם דרכך כו". דכנס ידוע דרכי ספי
 הוא לגמול חסד ולכטיב. אך
 סכטבס הוא ללשר לא ימשך רפס פי"ד
 זה. דכיינו לישראל משא"כ לפודי כוכבים
 אינו בן. דל"כ ספי נמשך רפס לפיקר
 סכל חלילס. וכן פרשנו ספסיק ומניחי
 אח אשר לחון ורחמחי אח אשר ארחס.
 פי' מנחי ללשר לחון בוס. וכן אשר
 ארחס ברחמים רחמחי משא"כ אח
 לפודי גלולים לא סוס סחנינח סחנינח
 ולא סרחמים רחמניח כי סיס נמשך
 ממנס לפר לספיקר. וכנס בקריעח יס
 סוף סיס נחגלס דרכי שסס יחברך. וכן
 בכל דור אשר פומדים על ישראל סקב"ס
 מלינו מידס, ניכר דרכי יחי. אך לא
 כ"כ בפומבי כמו בקריעח יס סוף. פי"כ
 לא נקרא דרכי כ"א שביל כמו שביל
 קטן מדרך. וזה בוס דרכך ושבילך במיס
 רביס סס סרשעים. כמו שכחוב מיס

רביס לא יוכלו לכבות אח סלכבס. וקאמר
 ועקבותיך לא נודפו. דליחא בחז"ל כי
 אח רגלים רנח וילאוך ואיך סחמרה אח
 סס סיס פרז"ל אחו פסוק על נ"כ ואלמרו
 ואס אללס ללבות סשכר שרני לפני
 כסיסס כו". וזה ילמר אעפ"כ שסחס
 פושס לנו נסיס עקבותיך סעקבות שלך
 שרני סלבות לפניך בעקבותיכס לא נודפו
 פדיין כי לא נשחלמו פדיין:

במדבר זה סיוס פשס ספי נגילס
 ונשמחס בן. א"ר אבין לא
 ידענו במס לשמוח אח ביוס ואס בעקב"ס
 בא שלמס ופירש נגילס ונשמחס בך בך
 בעקב"ס בך בישועתך בחורתך בירלחך.
 א"ר ילחק בך בכ"ב אוחיוח. דכנס כתיב
 ושמחח בחגך אחס וביחך כו" וסלוי אשר
 בקרבך לא סעזבנו כי אין לו חלק ונחלס
 עמך. דכנס כשארס חופח קודס חשובס
 יס לו סילוק שכינח אז וסנס סשכינח
 שרוי על ארס פי"ד שמחח על מלוח
 כידוע אז פי"ד סכנפס פי"ד זה ספי אחו
 וזה קפס אז בא גלוח כדליחא בזוכר
 מחגלס עלי' דבר נש אז אח רוכל לזכור
 ולסיוח שפל בפיניו בא לו מלבות. וזה
 י"ל ושמחח בחגך לשון לחגל וכן יחויגו
 וינעו. ספי חרלס שסחמח בלב נשבר שלך
 וי"ל עוד פשוט ושמחח בחגך. אח ססיס
 לך לב נשבר. אזי ישמחך ספי אוחך ואת
 בוחך ולשר לך וכמו שכחוב סרופח
 לשבורי לב ומחבש לפלבותס. ובמס מרפח
 אחס מפלבותס. כי נוחן שמחח בלבס
 פי"כ למר וסלוי לא סעזבנו. כשחבא לך
 שמחח חרלס שלא סעזב מלח סדביקות
 בעבורא ב"ס סנקרל לוי לשון ילוח אישי
 כי אין לו חלק ונחלס עמך. ספי בעגשמיח
 פי"כ רריך ליזכר בוס ולזכור בוס. וזה י"ל
 נגילס ונשמחח בך בעקב"ס לסווח בדביקותו

זכרון

משרי

זאת המז

יחברך. ומפרט האיק וקאמר ציטופעו. פ"י צעטמחה יזכור חשופה ס' לנו וישמח בזה פ"י זע ימטיך לו השמחה. וכן בחורחו ישמח צהורה שנוחן לנו יחברך חמודה גניזה שלו שפטופיו. וכן ציראחו המלי מלחטוה לפניו ישמח וימטיך פ"י זע השמחה צדיקוהו יחברך (ור"י אמר בכ"צ אוהיוה י"ל יראה לימודו וחסלוהו יסיו צעמחה פ"י מקושר צו יחברך צעמחה ודוק):

משלי שמים לרום וארץ לעומק ולצ מלכיס אין חקר י"ל כן על הפסוק ואכלתם ישן נושן כו' וכן על הפסוק ונחתי שלום בארץ כו'. דהנה איהא לא מלא הקב"ה כלו מחויק צרכה לישראל אלא שלום כו' ועל הפסוק ואכלתם דאיהא ר' ישמעאל אומר הוי קל לראש זנוח להשחורה והוי מקבל אה כל האדם צעמחה. דהנה כהיז עמרה (נראה שחבר זמחיל פנין אחר) **לזכרון** ליה פולחנה קמי קוב"ה אלא רחיו. וכתיב עבדו אה ס' צעמחה. וכתיב חחה אשר לא עבדה אה ס' אלקיך צעמחה וצטיב לצב מרוב כל. ידוע פ"י הארז"ל יוחר צעמחה וצטוב לצב מרוב כל וכן איהא ציעפ"י הכיזא שזכה לנצחון יוחר נחמה מכל הנצואים. איהא צהד"א על שטצד אה ס' יחברך צעמחה גדולה יפ"ש. כן י"ל איהא שם. גם האר"י ז"ל גילה למיודעו שזכה לכל הא"י להסגלות על ידו כ"כ סחרי לפיני חורה הקדושה צעציל שסיס שמח מאד צעשיית המלוא וכהנה דבר המפורר לזה כל הג"ל ולצטל סמונע מזה לאשר מהנהג ציראח שמים זמחירא מכל חטא ליכנס מזה אל עולם אהבה גדולה לו יח' ולצטל המניפות זמחצוה צא הפסוק ואהבה אה ס' אלטיך צכל לצבך וכל נפשך וכל מאודך. ידוע

הפירות אפי' הוא נומל אה נפשך. שמעתי אפי' נומל נפשך ממש לא חמוש מאהבהו יח'. הנה להכלל מפלצוה מפנינו פוס"י יזכור שצריך לאהוב צכל לצבו וכפשו מאוד וזה יוחר מכל אשר צעציל אהבהו יחברך אין למוש מאהבהו יחברך ודאי יאהוב אה כבורא יחברך שמו צעציל יראה חטא הלא צריך לאהוב אפי' הוא נומל אה נפשו. כי לא חסיה כהונס צעציל פרס או יראה פוגש וצודאי אין מעכב מרצון אל יחי אה שב לבד. וכן ומודה ופוזב ירוחס יבא למדרגה אהבה לו יח' וזה ירוחס לשון מאן דרחיס רבנן ויפייץ מה שכתבתי בזה בצפר ראשון. והנה הקב"ה אוהב אמה ואיהא צמדרש שמואל אמר חטאנו לך איהא אמר כלום אהה מפניש אל לא מודיס חטאנו דכתיב סני נשפט צם על אמרס לא חטאחי. פ"י אה צריך יחחרט ויגזור צדעחו שלא לחטא ולא מעכב מלגרוס נחה רוח לו יחברך. וכוז פעמים לזכור שפלוהו למזכרת עין. כמו שכתוב וחטאחי נגדי חמיד וידוע שחמיד גם מיוס אל יוס פעם א"י או צכל שצוב. אך צריך כלל עיב זראוי לזכור השפלות צכל עה שטוב להכנס. הנה צעת שנוחן כצירא צ"ה סקדושה לאדם להשיג האמה ידוע החכרונים כידוע לי וסכל צדרך כלל. ומכל אדם צדרך כלל כשעצנחי ונדוע לי וגמרחי צדעחי לסיות לי למזכרת שלא לצורך לחציב צכל עה זומן הנה שכתב פעמים סיס כס שכתחי ואמרחי לא כזכרתי אל יחברך כמה וכמה פעמים נודע לי עד שזודע לי גם אה יפוזר לי יח' על ככל אפי' צכיס וצנפלאות וצלי חטא כלל ופיקר וצמדרגות פליונות מאוד. כן כענתי וגמרחי צדעחי צצירור הפסד חדמן לי הרבה פעמים כשטפיתי צאמה ונדוע לי צפזר

משדי צניסיו ונפלאות שמדריך את השפלים
 באמת הזכרני שפלותי. וססיר את המסך
 המדיל וגמרחי לי כמה פי' למזכיר עון
 שלא לטעות מהאמת וכלל פעם נזכרתי
 מכ"פ גרעון משאר שסייתי יכול להצין
 בכל עת. וקודם א"ד ו' ג"כ שבנתי מהרה
 מדי דברים ופינינים ככונים בודאי מסכל
 ועוד שני פעמים כ"ל ודאי אז ומפחותים
 יוחר. ומשאר נ' יוחר. (חסר כאן איזה
 שורות מכ"ק מחמת שלא יכולנו להפחיקם)
 וכל רגע שאינם חושבים את הצורה צ"ס
 וב"ש עוברים במ"א ו"ר וחכ"י וכו' הדבק
 ואל הפנו אל מדעכם וכל כיוצא בזה
 צביעול ברכת הכסנין בכוונת אך על הכל
 מה דרוס הוס והלאה יעבור מה לפשות
 ראונו הטיב בשמחה ולאסוב מוכיחים מאוד
 ומלמנו מלשנא לכבוד הצורה צ"ס
 שהוא אוסב שלום ואהבה וריעות. ולדבר
 לכבודו יחברך כדי לסיות האהבתו יח'י
 בשמחה אפי' אם ניטל את נפשך. ורחמנא
 ליבא צפי וטוב מעט בכוונת כו'. ולכבד
 אשתו לכבודו יחברך ולרון לקב זכות מאוד
 ולא לפרוש אולם כ"א לפשות דעת וטוב
 פ"ז חריב ושלום צ"ס כו' בלא פלצות
 ולמעט באכילה מעט לכבודו יח'. וליחד
 שמו יח' בצעור אפי' סו"י צ"ס ולאחשוב
 כמ"כ בכל הארצות מי וצשמחה ולהפלה
 ולשבת אותו יחברך צ"ס מלא וחשק רב
 ומלס בלע משחוקה חברין. וגם בשבחי
 לכיות מלא ברכות סי' יחברך הברכה
 באסמיו. וזה הוא טוב לכבוד יח'. ורחמנא
 ליבא צפי. ולישן מהוך שמחה ולקום
 לכבודו. גם אינו ניזוק כי יכול לישן
 כמעט יוחר בזה אחת בידוע וטוב לראש
 ובכל עת אוסב כרע. ולא יחשוב מה
 אוכל למחר ואח"כ אפי' אכילה רוחניות
 ומי יודע מה יולד יום צמוד חי לפשות

ראונו יחברך טעוב. וזה י"ל אפלה סי'
 בחיי אומרם לאלקי צעורי. ולסיות חזק
 בדעת שלא ליפחד מאדם. ושלא לחנוף
 כ"א לכבד כראוי ולאסוב כראוי יחברך.
 ושלא לצעות צ"ס אדם וליזכר מלגלות
 מה שאין חיוצ מלגלות. כי סולך רכיל
 מגלס סוד סי'. וקרוב ונראה שצ"א גאוס
 ונכנס מכבוד חורס. וגם שלא חסיה
 מניעס מלגלות לי יוחר. כדאיחא צ"ס
 חסידים. מה שצ"ס רואס יוחר מאדם.
 כי אינא יכולס לגלות. וגם שלא חשע
 פ"ס ומלס בלע כו' וכל פרוס יעסה
 דעת כו'. וללמוד הרבה שהוא ראונו יח'
 אך עוב מעט בכוונת כו'. כמו שאיחא
 בחופלה אפי' בלימוד חורס לשמה משמה
 את המקום. וחופלה לאסבא שסי'
 הגדולס לפניו יח' ולמעט בחינות ולמעט
 בשפלות חפלה ושלא להפעל בשפלה.
 כי הקצ"ס עונס בכל זמן. ובצ"ס כל
 מה דאפשר כמו שפירשנו על מים גנובים
 ימחקו כו'. ולחשיב צורחות קידס המלוס
 ולימוד חורס כדאיחא צ"ס סגסות י"כ
 צ"ס קידס האמירס לפני צ"ס. ושלא
 לרלות דוקא לומר ולסיות ששחיות שלא
 לחשוב סוף מחזיקים אחי. ומס לי צ"ס
 וגם לפני הצורה צ"ס יח' מה סוא חשוב
 כ"א שצ"ס מקבל. ויש לו קורת רוח
 בחסדו וברחמיו הגדולים וכחיב יערב
 עליו שיחי. פי' לישן בקשה שיפרב לפניו
 אכני אשמה צ"ס מה אני ומס חיי. ושלא
 להקפיד על שום דבר אפילו על מניעס
 ממלוס. כי סכל סוא מסי יח'. ונח איס
 לדיק כל כיוצא מלד הקדושה. ומי שכל
 שום אל יחזור ויאכל שום. וזה י"ל שזולס
 פיו בשעת מריבס אס כעס כבד. וזה
 יוחר נחת רוח. כי סוא קשה מאוד יוחר
 לשחוק בחילה ולפוס לערס אגרא. אך
 ודאי

זכרון

משלי

זאת

כמנ

ודאי טוב וראוי. ונריך ליסר קודם של
הסיה אחטא ואשוב. ושלל יחטא שפס
אחטא. ולאו דוקא שפס אפוי רגפ. ושחסי
קפס צפינוי שום פער לשום נפס (ישראל
זכנציה אפוי פער של אומות נכטער)
אפילו מססונאים סמדצרים פחק כ"ל
לשחוק כמו שכחוב דום לסי שלל חסי
חלול השס. וכמו שאיחא כ"ל שלל לשמות
צנערס. ושלל לססכול צעצורה במחשבתו
אפילו בשלו כ"ל לסחחרע בדרך כלל
כנ"ל על משנה לא יכנס לצורסקי יפויין
שס מי טצריך. לזכרון טובוח כלליה. עוד
כמו ששמעתי צפס כרצ רי משס בר
נחמן ז"ל שלל יחירא האדם ממחשבות
זרות ר"ל כי כחיב אנכי סי אלקיך
סמויאך מארץ מצרים שסיה מלא גולוים
ועומאות וסיו רוצים לסחטיאנו ר"ל שסיו
מכניסים ללב בני ישראל מינוח ודאי
לשצט לוי לא סיו יבולים כלל כי סי
אחס וסיה פוכס לסס חמיד וידעו וסטיגו
אוחו צאמה כידוע ופוכס סכל לרצון
צעלמא חמיד וליתר ספס מה פפס
קצב"ס צניסים ונפלוח שפפס פמס
סוליאס ממ"ט פפרי פומאס שסיה צפס
וסניסס למ"ט פפרי קדושס. וסטיגו
וידעו סכל פד שסטיגו רוח כקודש וסרו
סכל פירס אחס וראחס שפחס על סיס
מה שלל ראס יחזקאל כידוע. גס בצמצרים
כמו שפי' סרצ רי משס אלשיך ז"ל על
סמכות מצרים. וסנס אפפי' כשסיה
מסך מצדיל צצואח פמלק גרס לסס
אפיקירסות. כי שורשו צספי"ח סיס מסך
על דלות פמי סארץ. וכמו שפי' רי משס
אלשיך על וסיו ידיו אמונס פד צל כשמס
שכעמיד ג"כ אח סחמס לא כצריכו
לאמונס של ידיו שסיה כאשר יריס משכ
כוי. כי סיתס שמש שפעמיד אמונס

על מלכותו בכל משלס ומי יאמר לו מס
חפפס בכל מקוס. פד אחר נפלו וחי
אפפער ליפול פד שיפול ספר כ"ל לא
לגמרי פד ציאח כגואל. כי לא סיו ישראל
מטוסרים כ"כ לגמרי לכיוח צסור מרע
ופפס טוב כראוי לגמרי שיחוקן כל סחטא
על אדם סראשון וחטא פגל. וסנס איחא
צל חצוק וספמידן על אחס וסוא ולדיק
צאמונחו יחי ופירשנו שיאמין האדם גס
ככדיק כמו צנציה אחס כדאי' צסרמצ"ס
ז"ל. וכן לחמני כל דור זס כולל כל
סחורה וסאמונס אפוי אס נראס חטא
אך לא פבדח גלוליס ר"ל כדאי' צסרמצ"ס
יפוי"ס. ואס סי שאל מאמין כ"כ צאמואל
סנציה סיו נאצד כל פמלק כי סיס די
סאמונס כראוי לגמרי. ואפפער סיס
גואולס צל. אך ודאי גס זס סיס חטא
סדור. וכדאיחא צשלי"ס על כיואל צזס
שסקפס מה שאמרו רז"ל ראוי שחשרס
שכינס אלל שאון סדור ראוי וקפס סוא
מה חטא למס יגרע מדרגס שלו ידוע
מה שחירץ. וכן י"ל גבי שאל סמלך כן
דאל"כ למס נפפס. ואפפער עוד לחרץ
קופי"ס שלי"ס דכוונס ראוי שחשרס שכינס
כמשס רציונו לפוכס ישראל אס סיס כדאי
סדור סיס סוא ראוי ליחן לו סגדולס
לפוכס סדור יוחר מאחר צסדור וכמו
שאי' צמשס רציונו פ"ס לך רד כלוס
נחסי לך גדולס כוי. אצל צודאי לפי
מדרגחו אין מי יגרוס שום גרפון לו כלל
וכנס אחר פמלק סטיגו סכל יוחר טוב
מצראשונס פד שקבלנו סחורה סקדושס
וראיו סכל כל כשמות ג"כ כידוע. וכלל
פח סקצ"ס נוחן סחורה כמו שאנו אומרים
צצרכוח סחורה נוחן סחורה. כמו שאי'
צשלי"ס כידוע חמיד אפילו רצון גדוליס
שלל כדרך כעצב נוחן סקצ"ס צפס
סראוי

וראוי עוד ודי גם חששא צעלמא לא סיכ
 כלל צעיין אחא ע"כ מחוק כי אפשר
 כבר אפי' נכלל אפי' ומסתבחים ומכל
 פניות המחשבות על הכל צעניים הניל.
 חמיד ג"כ. עוד אח"כ פעמים צרורים
 פסוקים ופשוטות ואחרון חביב עוד גם
 שיהיה כמה וכמה פעמים על כל נכון.
 ועוד חדש טוב מן המובחר ומחוק מאד
 וגם קודם מחוק מאד. והנה עיב למי
 שצריך לידע שאם יש שום דגוד פלצות
 אין להרבה ולפיין בשום ענין. ולא לחשוב
 להרץ שום הרעור ולא להסויף אפי'. וזה
 נודע מקודם וידוע לכל כי צעצבות אין
 השכל מיושב משא"כ כשדעתו של אדם
 מיושב עליו. וזה ידוע לכל. וכן נמי
 איחא בשם הארי ז"ל. וע"כ יש אמורא
 ר"ל שלא רצה אפילו להורות ביום שלא
 אכל צשרא דחירא שהוא לא היה דעתו
 מיושבת בלא זה. וכן פירשנו הפסיק
 ופחה אל הפלצו ואל יחר צעיניכם כו'
 צפרשא ויגש. כי הנה הסירוץ מגולה לכל
 שהי' ממנו יח' שימכרו אוחו ונוטל
 בחירתם בצביל קיום פולס צפרע לכל
 הפוקר יפקז וצניו ויח"ל. כ"א אם יעצבו
 יהיו חלילה מצולצלים ולא ישיגו אפילו
 מה שנודע לכל. וזה ופחה אל הפלצו
 ואל יחר צעיניכם ממילא כי למחי' כו'.
 ובלא זה כמה וכמה פעמים הרבה בא
 מחשבות וחששות שבדאי אין בהם שום
 חשש ממשי. או להיות פולה על הדעה
 אפילו צעיין פוס"ז. וצעיין אשר היה
 לפני באוחו הפח וכיוצא בזה. ואפשר גם
 הוא איסור לפיין כמו שכחז אל הפחו
 אל האלילים אל הפחו אל מדעחכם ודאי
 הקצ"ה עוזר גם באוחו זמן ומזכיר שלא
 יעלה על הדעה שום חשש צעלמא בשום
 ענין. כי הקצ"ה מושל בכל ומלכוהו בכל
 משלה

הראוי. ויש אדם שצכל פח משיג צעורה
 אל צ"ה. ופונה לכל הצדקים ומליל
 אוחו בגלות משא"כ לעובדי כוכבים
 אוכלים ושוחים אחס. והנה הזכרנו יח'
 כמה פעמים בלי מספר אפשר גם ציג"ש
 וצאג"ש וצמג"ש כמה פעמים צרורים
 וצכ"י שדי כמה פעמים צרורים וצשאר
 זמן זמנים טובא בלי פקפוק כלל וצשעה
 סכניצה ועל הכל כצוררים בכל ענין
 כראוי על הכל בחסדו הגדול ודאי אפי'
 בשומד אין יכול לומר על חייב גמור
 זכאי. אך ורק אי אפשר למלא זכות
 ופעוה קל כמה שאין סובל כל כך החוב
 והזכות. ולא לשנוא מהנראה ונגש צבירור
 ועוד הלא בא מהצורה צ"ה הזכרות
 הידוע צמחיקוהו שהזכיר בהשפעתו שכל
 עליון והניל אינו כ"א כשחמיש צמעיון
 ר"ל כן וצשונא גמור מה שנראה ויכיר
 טוב אי אפשר לומר רע מכ"ש הידוע
 צבירור מכ"ש הנראה ונגש וצמס פנינים
 צודאי (כאן היה כחוב חיבה אחת ולא
 ידענו להפחיקי) בלי שום פקפוק. והנה
 גם לכל אדם רק הפלס להחפול אל ה'
 יח' על הכל וסוא פונה ומזכיר האמת
 בלי שום ספק כלל, וכבר הצעיות על זה
 הוא יחצרך כמה שאמר וראיה עם רצ
 ממך לא חירא מהס כי ה' אלקיך הוליאך
 מארץ מצרים ממלא גילולים כניל צפירות
 ר' משה צרי"ג ז"ל והקצ"ה מלא רחמים
 צפרע אונס וסוא מקרב נדחים וימינו
 פשוטה לקבל שבים. עוד נזכרתי צבירור
 יוחר ואמת יש לו רגלים כניל וכמה
 וכמה פנינים. והנסים והנפלאות רק
 ממנו יח' בלא לבע וכשוף והראיה צמוצ
 והמחיקוהו. וכבר אח"כ נודע עוד שאין
 צריך יוחר כלל וצדור. וכל מכבר צדור
 בולס ולא היה שום ספק. ואין בא עוד

זכרון

משלי

זאת

הנא

משלה, וכיכול בא למצרים בגילוי יוחר
 להוליא ישראל משם אפי' בן אין להעריח
 כ"א למתהון כי האמנסה לזדס נמי די
 עד אח"כ ולייחל אליו יח' טוב יוחר בלא
 שיון כנ"ל כמו שכתבתי. והוא יח' מלא
 רחמים ומקרב את עמו ופוזר מכל הכרזה
 כ"א את הגוים הרשעים משגיח אותם
 ומאבדם. פ"כ עוד אח"ז בחלואי נשלים
 וגמר הכל. שכל עת זכרי לא בייחתי
 לריך כלל ונשלים כבר בפזרה משדי ובלא
 שיון כאן נוסף כמה וכמה פעמים וא'
 אני זוכר עתה בזמן ד"ה כהסוני וכן
 עוד כמה וכן בזמן גף וגף וגפים על
 הכל בדרך כלל גמור. וכן כמה פעמים
 שאח"כ נשכח וסי' נראה כלא ידעתיים
 ואח"כ נודעים הרבה בלי שום עוד. וכן
 אח"כ אוחו זמן ידעתי על הכל בצירורים
 אחר כל החששות רחוקות מאד צירורים
 בכל אופן וד' בלי שום נדנוד עוד.
 ואח"כ מטט קט נשכח כשלא היה הדעה
 ללולש ובשביל חטא של אל חסנו כלל.
 ואח"כ חזרתי וסזכרנו כש"י ברחמי כראוי
 וכן כמה וכמה פעמים שלא נזכר הזמן
 וסימנים עליהם ואח"כ עוד בסי' בשן
 כמו סי' מבשן אשיב. וכן אח"כ בשביל
 השכחה כנ"ל. עוד בזמן לשן ואשן ובזמן
 בשן כבר נגמר כראוי מאד מאד בכל
 הסנין שאי אפשר כלל לחשש אולי לריך
 יוחר ונזכרתי אח"כ והועיל אפילו בשמים
 שפלות ר"ל, וכן נוסף פו"ד שכחה סזכרתי
 מחדש שנין בזמן ביה ג"כ כראוי מאד
 מאד שלא לריך עוד כלל וכלל באיזה
 שום נדנוד שנין וגמרתי בדעתי נוסף
 על זה אחר זמן 'בשן' בלשן שלא לחשוב
 בן כלל. כי אסור הוא ובהפאוס אמרתי
 שלא לחשוב ואפשר הוא כנדר כ"א אפי'
 בעת שפל ר"ל לסמוך על סהם אמוי

ולא לרצוח לזכור לסחור הערדא כלל.
 והגם שנראה שזא אח"כ להיות חשש
 על הסחירה אין לחשוש כלל. כי כבר
 טברו בענין זה כמה וכמה פעמים הרבה
 ונדע אח"כ האמת בשאר ענינים. ובפנינים
 האלו ג"כ נזכרתי שזוא נכון בלי שום
 נדנוד פקפוק כלל. ובשמות סידועים
 שיינתי כי אז הזכרתי יח' וסזכר הסמך
 המבדיל כראוי ואפ"ס שכתחי וחשבתחי
 לסחוס ופזרתי סי' בזמן טעב ובשבה כ"פ
 ונגמר בסוף, וגם בזמן א"ש והרבה בזמן
 בכל עת מפנין חדש טוב שסמיר אל
 יח' ב"ה, כמה אקדם סי' אקף לאלקי
 מרום אפילו אם צמד זה לזד שפזרתי
 ברוב טובו וחסדו הגדול עלי פעמים
 הרבה מאד. ובכל עת כמעט ענין חדש
 דוקא וכנזכר לי גם עתה נוסף על שזאה
 במחיקות כמה ענינים הרבה אחרות
 כמו בשן וביב נזכר לי עתה בדרך כלל
 שסם ענינים אחרים, וכן עוד נזכר לי
 עתה שסיו ענינים אחרים ברורים גמורים
 ואין עוד לריך וסי' אחר חשש על
 המחיקות של ענינים וגם המחיקות הוא
 טוב ונרגש ולא שמתה לזד (חסר) וזה
 הוא נופם ופוג משפע שזא ממנו יח'
 ב"ה לפולם (חסר) וסי' על הכל בכלל
 ובפרט כמה וכמה פעמים. והנה בלא
 כנ"ל על מה שנחשבתו כבר אין להרסר
 כלל. כי נזכר לי שזאוחו זמן נפתח לי
 שפרי חכמה ופיינתי כראוי. ולא היה
 אפשר לסיוח שום חשש עוד פ"ז כלל
 ואח"כ נכתם הגם שזכרתי מפין זה ולא
 כראוי בלוחה זמן, פ"כ אח"כ אי אפשר
 לחשוב מזה, אך בלא זה היה כמה וכמה
 פעמים הרבה מייים ממייים שונים, והכל
 טוב וראוי וידועים בגילוי גמור מאד מאד.
 ובא וראה הפלאי הזורא יח' וגודל טובו

זחסדו הגדול, (מכאן עד סוף המאמר
 הים בגליון כ"ס"ק) וכנס גמר דעתה
 אחר שהזכרתי ית' הכל נכון מאד בלי
 עוד יכולה לחשש לסיוח שום בלבול מהשבע
 וזה הים בסימן בשן וזה צפיון רב עד
 מאד. וכן כ"ל בסי' לשן ואש"ן וכמה
 פעמים שאח"כ נשכה אם יש עצבות או
 אם לא נשענו הצופחים בו רואים לבא
 שאין צדק שום ענין, ולפעמים הרב"פ
 נשכה מקודם ובשביל החטא נמי נשכה
 ולא חסרו כו' ולא חפנו, ובשעה שהזכיר
 והשכיל ית' נוחן שכל ופיחה שמרי חכמה
 בחסדו ועו' כגדול ואח"כ לא נזכר
 ולפעמים נזכר מעט גם אח"כ אך לא
 על כמה כמו בשעה מעשה לפעמים
 כמה ענינים ומוצן יודע ונזכר כראוי
 וכמו בשעה מ"ח שראו ואח"כ נשכה
 מהם מה שראו צפין וחטאו בטגל אפילו
 ושאר חטאים גדולים, וע"כ מלוא לזכור
 מ"ח והעמדה הר סיני וגם אשר הקלפה
 כי ה' אז מסך מזדיל, וגם שבשעה
 מעשה הים שלא כדרך הטבע נמי
 לפעמים ולפעמים למעלה משכל הפשוט,
 אך לפעמים נשכה יודע בשכל אנושי
 הוא משוך מסך או עצבות או בשביל
 שלא נענו הצופחים, זה ידוע כמה וכמה
 ופעמים בלי מספר אשר הזכרתי בהרבה
 ענינים וזכרונות שונות ונפלאות ודוקא
 באלו חדשים אז יניח לי והנס בסימן
 ציב וכן אח"כ כ"ל כמה פעמים הכל
 יודעים בפשיטות כי הקצ"ה עוזר כן וכן
 הרבה פעמים מאד מאד רק בשכל פשוט
 אפילו לא הים לריך שכל רק הזכיר
 הצורה ב"ה יודע וזה הכל בשכל, ענין
 בענינים שונים מאד מאד הרבה והרבה
 פעמים, ואח"כ הים נשכה כאלו לא בא
 על זה, ולפעמים הים נראה נזכר אך

לא כראוי. על כן לא הופיעו עד הזכיר
 כי ית' זה ולפעמים חדשים. והנס בסימן
 בש"ש כראוי וידוע מאד, וגם אח"כ בלש
 ויוש"ש הרבה פעמים ידועים וגם אח"כ
 והנס בחחלה הים בא רק לזכור הצרור
 בצירור, וסיה כמו סילך ואורח ואיש עד
 שבא ר"ל בלב ר"ל ואח"כ הזכרתי ית'
 הרבה פעמים בידועים שונים כג פעם
 הכה הים בלבו (חסר) והנס בל"ש הזכרתי
 שאן לריך עוד כלל וכלל ונוסף על זה
 שאסור ובל"ז בש"ק ובזמן חפלה ודביקות
 אין להחבלבל אפילו אם מוכיח שיש ספק
 ועוד לידע צרורים אין לשמוע כלל וכלל
 בעתים הללו ידחה זה עד זמן פנוי בחול;
 ברכו א תא הבא לעכר מסייעין לו
 הבא לעמא פוחחין לו,
 יש לפרש גם לפ"ז אמח יש לו רגלים.
 ע"כ מסייעין לו מהאמח שיש להאמח
 רגלים לבא אל האדם לסייע, ושקר אין
 לו רגלים, ע"כ אין מסייעין לו משקר
 רק פוחחין שילך לשם אם ירצה ואין
 להם כח לבא אל האדם אינו זוכר
 ע"פ עוד:
 עורר זכרתי על האיש מקדש צו ובשליחה,
 האשה מהקדשת צו ובשלוחה האיש
 מקדש את צהו כשהיא נערה צו ובשלוחה,
 י"ל דהנה אי' בלוחין ובה זוגו (סרס)
 (כ"ל לין) את הזכר והרג את הנקבה
 ומלחה ללדיקים לעתיד לבא, וגבי בהמות
 איחא כ"ל סרס את הזכר וזנן את הנקבה
 אפשר בלשון אחר איחא בשם האר"י ז"ל
 דקאי על הספ"א ושלא יעשו פירות ולעמיד
 לבא יסיו הדיקים מנלוי מסרס ועל
 שלא חטאו, וזה שקר אין לו רגלים לשון
 זיווג כמו דרוסה איש את, וכן לך ורחץ
 רגליך בצאורי המחוי דקאי על שאם המעט
 ואמח יש לו רגלים וכו'. כ"א דגי"ה סס
 במעלה

זכרון

ברכות

זאת

כנג

צממלה עליונה הים לריך יוחר שלא חסיה
 להם כח מפני (טורמס כנגד מקום עליון)
 זכותם יוחר. וזה דפריזו מפני ממלחם
 יוחר. והנה י"ל הזכר והנקבה כי לריך
 אדם להיות זריו לקיים המצוה ולזכר
 מלפניו על ל"ה, וכן רוצים לפעול הסיפך
 וכן נמי צעצירות, י"ל העצירה הוא כמו
 דבר לפעולה חטא חלילה והצביע מ"ע
 ר"ל הוא כמו נוקבא שאינה עושה ושניהם
 אין להם חולדות ולא רגלים להליך, כי
 כל הפרטים והפשוטה אמה, והנה קדושה
 בקרא קדושה אמיחיה וגם לשון יואף
 כי שורש הקדושה היא פרישות, וזה פרישות
 מזה והקדושה עוד פירושה מלכשיגה על
 גמרה כי אין לו סוף, והנה הניואף
 בקרא קדש פרש מה' יחצרך מגילוי
 שכינהו כי שוכח זימה והקדושה קודם
 מ סוף וא"ו מרומז על השפעה שזה כי
 וי"ו מרומז שנמשך שפע מהמקור, (וכן
 נמי בחולם לצד קאי על שרשו בהקדושה
 עליונה, כי חולם הוא יו"ד, וכן י"ל
 בהניקוד סגול שהוא מסגל בהמלצה, וגם
 לשון סגולה מכל העמים, וכן קדוש היא
 צויו נ"ל, וקדש י"ל פ"ו הניקוד קמץ
 שצריך לקמץ בגשמיות, וגם הם מקומאים
 ואין להם רגלים כנ"ל, וכן צרי לשון
 זרת הכסף שהוא מלוררים בצקומם
 זאינם יכולים להלך למי שאינו לוקחם
 צידיו, אבל קדוש בהמלצוה מגשמיות זה
 להשפעה שפע קדוש, וכן זו יחצרך קדוש
 י"ל כן מעולם העליון הנעלם וקמץ הכהן
 משם זה השפע מרומז צויו"ו, וכן בחולם
 החפשינות העשר ספירות, וזה י"ל גם
 בהזכר על מחללה וגוי קדוש אח"כ עם
 קדוש אח"כ ואנשי קדוש אח"כ יוחר
 קדוש ישראל לסי דו"ק, וזה י"ל שאים
 מקדש את ישראל, ושאים קאי על אים

יודוע הקצ"ה אים מלחמה (הוא צמל
 המלחמה של ה"ה"ר, כי לולא הקצ"ה
 פוזרו לא יכול לו, וכן גם צמין מלחמהם
 של חורס כי נוחן הסורס חמיד) מקדש
 את עמו ישראל צויו"ו הוא קדושה אליו
 יחצרך, ובשלות ששולח מאתנו כל שפלות
 וגרם חטא ר"ל, וכן שאשה מחקדשת
 כ"י מחקדש אליו בהחמרתוה דלחחא,
 זה פ"ו צמס שפניהם הוא קדושה להחצק
 בהבורא ית'. ובשלושה ממנה כל חטא
 וגרם חטא ר"ל, כי זה גם מעולם העליון
 כי ימינו פשוטה לקבל שבים, וכשזה
 מלמטה זה אח"כ יוחר טוב מעולם
 העליון, וכן נמי אם לא זה החפוררות
 מלמטה צמין מה, וכמו שאנו מחלים
 פניו כשיצנו אליך וגישיבה, והוא ית' אמר
 שובו אליו ואשיבה אליכם, כי חפץ חסד
 הוא, וזה פ"ב יוחר ששבו אכחנו מלמטה
 קודם כ"ו כי אשה כי חזריע וילדה זכר
 ואנו מחפלים כן הן לנו החפוררות
 ששבו אליך וזה השיבונו, וי"ל כן שמשחי
 בשם הרב מינקלשפורג, וכן שאים מקדש
 את צחו כשהיא נערה הוא לאותם בני
 אדם שצריכים ללמוד מחכמים ולקבל מאת
 הצדיקים, כי עדיין אינם כדאי שיהיו
 נחשבים לקבל מאת הבורא צ"ה לצד בלא
 הצדיק, וזה מקדש את צחו החפוררות
 וקדושה לקדש את צחו כשהוא לשון מנוער
 מן המצוה ולקדש להצדיק זו ובשלומו
 כ"ל במקדש זו ובשלומו:

שזה א"ת"א פרשה על האנן כ"ו,
 דכנס יש לדיק שמוכיח
 להעו"י חמיד כדי שיוחזרו בהשובה, ויש
 שאינו מחנכה כן אלא שהמיד משחוקק
 שחכי"י אך טוב לישראל ולומר יראה
 אלקים לצרי לצב והכל הוא אחד כי
 הכל הוא כבוד שמים וזה יוחר טוב כי
 ממילא

הגדר

זכרון

שבת

זאת

ממילא במה שממשיך שפע לסדרם וכפשו יודעה מאוד שורש של כפפע פי"ד איז גרם צא לו ממילא יש לו סתקסרות צטלדיק ממילא לו סקדושט ויראה שמים וכשמקרב עלמו לסלדיק מוכיח אח"כ, כי אז דבריו כשמים לה, כמו שאיחא במרע"ס לא סוכיח עד שסנחילס ארץ סיחון ופוג, וכן נמי בפשיטות כי צטספע שצא מלמעלה קדושט יש צט גירס לסמקבלים קדושחו יח' דוק וחסכת, ופוד שצטספע שממשיך כלדיק יש צט רצונו לכבוד שמים, נוחן סשי"ח צדרך שיחצט כצודו, כי רצון ירצו יפעס, נוחן צדרך שטיג סלרס ססוא מלחו יח', ולא צדרך כעצט, ממילא משיגים נסיו ונפלאותיו וחסדיו יח' ממילא מחקרבים לצצות לו יח'. וכט שורש ספע סט צני חי ומזוני, וזט י"ל פורפח פוי מדבקים ח סלרס לו יחצק, סגס ססוא לכאורס פי"ד אטצט שחי סלויס צדצר סוס כמו לפרוף, אך סלמח אינו כן כ"ל, ומפרש על אצן כוי, פוי פי"ד דברים אלו סט אצן סוא שפע צני כמו סכתוצ רופס אצן ישראל פרשו אצ וצן, אגוז מדומז על חי, כמו אגוז יש צט קליפס קלס מגוז על כפרו, כן נמי שיכיס כגוף חזק וצריח לרצון צבור צ"ס לסווח ציחד גוף ונפש של יחסרד, כמו שכפרי סוא צחוק קליפח סאגוז, ומצט סט מזוני ססוא פושר כוי, כי פי"ד זט צא פיקר סדציקוח צצבור צ"ס ג"כ כ"ל, ובלצד של חפרוף לכחלס צצצח סוא סדציקוח סרלוי כי אח"כ יצא גס לזט :

אִתָּא במחיותין מטלפלין נר חדש אצל לא ישן כוי רש"א כוי ידוע סכתוצ נר סי נשמח אדם, וכט

איחא עלפילא דצברא קסט מדלחחל, פירשנו צברא נקרא סלדיק איזכו צבור סכוצט אח יצרו, ופוד פעמים, לחחל נקרא עם סלרץ שאינו חושט כ"ל לפינוי ארצווח, גט אס סוא למדן אינו נקרא ח"ח, כ"ל אס סוא משמש לדיקים סטס חכמים צלמח, כמו סכתוצ סן ירלח סי סוא חכמס, למי ששומע לסס נקרא חלמיד חכס, וסנכ עם סלרץ נקרא אטס נוקצא ומקצל רוצט סכל לקצל פנינו כגוף, משל"כ סלדיק כמו שמקצל אור מלח צבור צ"ס וכן מלח סרצ כן נמי נוחן חפנוג לסצורא יח' אינו נקרא לחחל, וזט י"ל שאיחא צסוף מגילס חמרו מוטצ חגלגל כמטפחח ולא חגלגל כס"ח נמי יש לפרש כן ס"ח נקרא סחכס צלמח ומטפחח נקרא יחר ספס שרלוי שיסמשו לה, מוטצ יצווח אלו לסחזיקו לחורס, ולא יסע ויטלפל עלמו סוא אליכס, וזט י"ל עלפולא דצברא קסט מדלחחל, וצספר ראשין כ"ל סכתצחי פוד פרושים על זט :

אִתָּא צמשנכ סקופע יוצל צקצ שלו ורי יוסי אסר, סנכ איחא פוד צט"ל מקצ חלס וצ"ס אומר מקצוים כוי, דכנכ כחי צפח אמה חכון לפד, איחא כפירוש חכון לפד לעחיד לצא, משל"כ פדיון סקר צפולס שולט, וסנכ איחא אמה יש לו רגלים סקר אין לו רגלים, פ"כ איחא צעקצ דמשיחא שיחוקנו ספקצים לכויח קיוס גמור סחסיס רק אמה צפולס, וסנכ אס יש נכיס לנו פווביס מזמרים שירוח וחסצחות ונולחיס צנגיווח ומודיס לו יח' צכלל וסודלח, וזט סוא נלח וסוד, וסנכ כחי גס נלח ישראל לא יסקר, כי סנכ סקצ"ס מנלח סשולחיס וחינו מניח לכלוח

וזו רבנים שסכל כולל של הקדושה קמה חייבים בחלס שחסים בגאולה, ר' יוסי אומר חמשה רבנים קמה ופוד, לסיוח זה גם הרעון לכבוד שמים גורם כבוד שמים' ולפי זה י"ל ג"כ לאן הקיטע יוצא מסגולה מקב שלו ור' יוסי אומר כו' שצריך גם כהונה לשמים :

עירובין ב' שיאל ברשוח ואמר לו כבר נעשה מעשה יש לו חלפים

חמה לכל רוח אם הוא צ'חוך החחוס כאלו לא יאל. י"ל דהנה כחוב רעון

יראו יעשה פי' הקב"ה נוחן ליראו הרעון שלו פי"ד זה אה שופחם של

העולם ישמע ויושיעם, וקודם פרשנו קרוב ה' לכל קוראיו וסאמה שקידם

יקראו ואהם פוכה כידוע ולכל אשר יקראו לו לשון פהיד באמה פי' הגם

שנראה רק שקרוב ה' לכל קוראיו אחר שיקראו לו באמה הוא שסוף קרוב לכל

אשר יקראו לו אח"כ רעון יראיו יעשה. דהנה הקב"ה צדק כל העולם רק

לסביב לצדקו נוחן ליראו ג"כ הרעון שלו פושט להם שיראו לסיוח פוז לישראל

פי"ד זה ואה שופחם ישמע ויושיעם לישראל, וכן י"ל הנה פי' ה' אל יראיו

למיחלים לחסדו הקב"ה רואה ופיו מלפס אל יראיו ומיחל ומלפס להם

שיסיו נמי מיחלים לחסדו למס בן ואומר להגיל ממוה נפסם של ישראל

פי"ד יראיו שיחללו אליו עליהם, וזה הוא על בני כי מי שיש לו בנים אינו

חשוב כמה וסנה גם לחיו העולם כזה אינו זא כראוי וזה להגיל ממוה נפסם,

שחסי' להם בנים ויוללו נפסם ממוה, ולחיוחם הוא חיו, ברעב הוא מזוני,

ובשביל באחד כלול גם שני כי מאן דיכזב חיי וסיב מזוני, וכן נמי לסיפך לא

כי מלכותו בכל משלה, אך אינו בגילוי חמיד לגמרי עד שידו ויכללו לו כולם, וזה סוד נספך למשחה משא"כ בגאולה שחסים במהרה צימינו יודו לו כל אפסי ארץ ודרך עמים כולם, וסנה חלס י"ל על הגאולה לשון חלס וגם ילדה ציון

וכן פשוט, כי בחלס מחוקן הטא חוס, כמו שאיחא צשרס שהיקנה הוא ברבס

בעיסחה, ואם חחוקן בכלל חסיה ממילא בגאולה, וכשחסים בגאולה צימינו מהרה

חחוקן גם חטאה, וזה י"ל צ"ש אומרים מקב לשון קב הקיטע אם יחוקנו רק

רגל אחד מרומז על באמה חלס חסי' בגאולה, וצ"ה אומרים מקבס אפי' אם

חסים קביום יסיה חסר השני רגלים וחסיה צשניסם קביום, וח"א לא כדברי

זה כו' אלא מקב ומחלס יחקנו מעט מחלס רגל א' יכול לסיוח בגאולה פי"ד

זה, משגדילו הסמדה סם ה"ג מדוח של רחמים אם כגדילו שממשיכין מהם

למעט פועלים גם ציה שמהגלים הרחמים גדולים עלינו ומחגבר הקדושה שחסים

בגאולה, אמרו חמשה רבנים קמה הוא שממשיך מזנוה לעולם באוהו אור שממשיך

יכול לפעול בגאולה כמו שכחוב ולדיק באמוכה יחיה פרשנו שמאמין צסקב"ה

שנקרא לדיק ה' כו', ומה שמוציא בלשון לדיק שצריך להאמין גם צכדיק שמושיע

הצורא צ"ה על ידי וכן כחוב ויאמינו צה' ובמעס עבדו אז ישיר לשון לעולם

הבא ג"כ, וסנה פוס"ז נצרה צס"א וזה חמשה הוא סה"א קמה קאי על מזוני.

אם ממשיך מזוני לפוס"ז ג"כ יכול לפעול שחסים בגאולה, ורבנים קאי על סם

הוי' צ"ה ארבע אוחיות כמו שנקרא רשוח סיחיד על רחבו ארבעס על אוחיו'

הוי' צ"ה וגצבו י' אוחיות של המילוי

יבנו מזונו למיחא כידוע. פ"כ כלול
 כאחד להחיותם ברעב, וכן י"ל רוצה ה'
 את יראו שיהיו מיחלים לחסדו שיהיו
 עם המיחלים לחסדו, וזה רוצה ה' את
 יראו את המיחלים לחסדו, והנה הפיקר
 הוא לטוה האדם בדבוקה הצורה ב'ה
 חמיד ולטוה עולם מחיג אל חיל לסדבב
 בו יחברך ולתשיג סודית חורחו ושל
 שמוחיו יחברך, והנה מה שהוא עוסק
 בעובת ישראל הוא לו נחשבים כיוצא
 כי הקדושה הוא רשית היחיד כידוע,
 וזה י"ל שמחיס בלחם המאורות שברא
 אלקינו וששים בצואם כי הדיקים בעומים
 בו יחברך ידריך אותם באמת כי הוא
 מסייע לזאים לטבר. פ"כ גם אם מזדמן
 להם בעול חורה ודבוקה הראוי שמחיס
 בזה, גם פוסקים במדרגה קטנה, וזה
 שמחיס בלחם וששים בצואם, והנה
 כשהדיקים פוסקים בעובת העולם כוונתם
 לשמים שלא חסיד להם צמר שלא חסיד
 למעלה צמר וכיו"א בזה, פ"כ אין מצטל
 אותם מדבוקתו יחברך אח"כ עכ"פ.
 והנה בהתעסקותם לעובת ישראל גורמים
 הארת החסד של הרצון עליון בעולם
 ביון ששם במקום הרצון כג"ל רצון יראו
 יעשה עפוש ליראו הרצון שלו חסד
 הוא נוצר חסד אוחיות רצון, וגם כפירושו
 נוצר לשון שומר ומלפס לעשות חסד,
 וזה נוצר חסד לאלפים ידוע שאמרו רז"ל
 שמה עובת מרובת כו' אחת לחמש
 מהפסוק לאלפים, והנה העוסק בעובת
 ישראל גורם הארת החסד עליון בעולם
 מכ"ש עליו והשייכים לו, וזה י"ל מי
 שיצא ברשות, פי' שיצא מהדבוקה גדול
 שלו לעובת ישראל, וזה ברשות, וי"ל לשון
 רשות וממשלה שדיק מוטל בגזירתו ית'
 זאמרו לו כבר נעשה אפ"כ יש לו

אלפים אמת הוא החסד לאלפים כג"ל.
 ואמת פי', דהנה כתיב לך זרוע עם
 גבורה ופעם איתא כי ימיך וזרופך
 משמע שזרוע הוא שאלל אך זרוע הוא
 חסד לשון יד וכשכתיב אלל ימין נראה
 שהוא גבורה וכן לסיפך, וזה הוא אלפים
 אמת לשון ותשלח את אמתה לשון זרוע
 כי יכר משמעותה, ולכל רוח לשון רצון
 כמו אל אשר יסיה כרוח ללכה, ואם
 הוא צחך החחוס אוחיות חותם הוא
 האמת חותמו של הקב"ה, ופשוטו נמי
 אם הוא צחך חחוס ביהו הוא הקדושה
 כאלו לא יצא :

סיכה א"ה אני כאן הכל כאן, אני
 נקרא בצורה ב"ה כמו שכת'
 ראו פחה כי אני אני הוא, וכן שמעתי
 בשם הרב המגיד מראוונא, אני נקרא
 אני ואין מי יכול לומר על עצמו אני
 כי הכל אין, והנשמה נילין ממנו ית'
 ובלעדו אין לה כח כלל, וזה אם אני
 כאן הכל כאן שהוא שורש הכל, ואם
 אין אני כאן מי כאן צריך לשוב לפניו
 ית', והשוב נקראה מי כידוע :

בבא בתרא עשרה דברים קשים נבראו
 סר כמה קשה, י"ל
 קאי ברמז על היצ"ר שנקרא בר. ברזל
 מחתכו הוא התירס, כמו שא"י בראחי
 יצ"ר בראחי חידה הצלון, וכן איתא
 ברזל ברזל יחד אלו ת"ח כלומדים
 ביחד כו'. י"ל הכל וצדריך כלל מונס
 אחד עשר וקאמר פשרה, אך הנה
 בעשרה מאמרות נברא העולם ועשרה
 הדברות נתנו לנו מפי הגבורה, י"ל
 דהנה איתא בחללה פלה ברלינו ית'
 לבראו במדה הדין ראש כו'. והנה סוף
 מעשה החלה המחשבה וסוף מעשה
 הוא ה' דהשטי תנאי חתנה ית' אם
 יקבלו

זכרון

כבא בתרא

זאת

הנה

העולמו (וקטורה נמי לשון החקשרות).
 ופ"כ גומר ולדקס הטיל ממות שסוא
 כמו שמערב החלצנה, בין צשמים ופושט
 אותה טוצ בן לדקס סוא חיות כמו
 שכחוב בן לדקס לחיים פושט ממות
 חיים ולדקס מרומז נמי צחורה שנקראה
 לדקס אילנא דחיי מעורר הדביקות
 והמאמרות נמחקין כל כדין ועוד
 נשכה מזה :

השמשית

לפי השא ופסוק שנה וינפש, פירשנו
 צמרת סש"ה, כי
 שמעתי מדקדק רבז האיש האלקים
 קדוש רי ישראל צפע"ש למס אנו אומרים
 זה בחלה השנה שנה וינפש, כרש
 הגמרא וי אבדה נפש די לזס צשמה
 צמולאי שנה, וידוע מה שחירץ סוא ז"ל
 להסיק לנו אבדה ושמהה משנה קודם
 צזכרנו כי אחרי בן הפסוק הנשמה
 יחודה הגדולה של שנה כאשר האריך
 במשל ומליצה, ואנו פירשנו, דכנה יש
 לדקדק עוד מה לשין אבדה סיה לומר
 נאבדה הנפש, וכן צזכר על פסוק
 אחר, אך סנה אנו אומרים צבהמ"ז
 צרעה וסחליצני וצריכך הניח לנו כוי
 שלא סהא צרה ויגון ואנחה ציום מנוחנו
 הפשוט סוא שאנו מחפלים שלא סהא
 לנו שום צרה ריל צשנה קידם, וי"ל
 עוד שאנו מחפלים שלא סהא לנו שום
 צרה ויגון ואנחה צשום פעם אשילו
 צחול, וזה ציום מנוחנו, פוי צשנה
 הפזור בן צזכות ששנה וזה הניח לנו
 כוי שלא סהיה שום צרה כוי ציום
 מנוחנו, וזה י"ל ציום הניח די לך מעלצך
 ומרגץ כוי, פוי ציום הניח צזכות ששנה
 שסוא

יקבלו ישראל את החורה מוטב וכל
 החורה ככלל צמשרה הדצרות, כי רלנו
 לשמוע מהקב"ס ציחוד, וסוא יתי ידע
 שלא סהיה אפשר לקבל מה עשה לעשות
 רלנונו גם צפרע צזה כחפלו כלל סכל
 צאוחס הדצרות, וזה סיה צדרך כלל
 ואחר כך פרע יתי וכלל סכל צשני
 דצרות אנכי ולא יסיה לך וסכל ככלל
 צא'. כי אנכי קאי אחמה כי כולם
 צחמה אחלילין, ואי חימא אנכי פירשו
 אביה בן סוא י"ל כ"א שסוא מחמה
 דרך סביה אמר אנכי, וגם יש צינה
 מחמה וחמה מבינה וסכל ככלל צא'
 צרלנו יתי לעשות רלנו טווב, ואנכי
 ולא יסיה לך סוא אסצחו ויראחו
 ססוריס, וכנה דצרות לשון קסה כי
 דבור סוא קסה וסוא מפי הגבורה, ופ"כ
 ראה ויחר גויס כוי, וכדי שיומחקו כל
 כדין צלימוד סחורה וסוא סף סמעסה
 סשטי כנ"ל, חמלה סמחשנה צרלות
 צמדה דיין מפי הגבורה, ואח"כ סוי
 צמאמרות לשון אמירה רנה, ולשון
 החקשרות קדושתו עמנו לשון עשה צה
 מאמר, וכנה אי לקחה מחנות צאדם.
 (י"ל לסיות קיום לאדם סוא סקטורה
 שמסר לו מ"ס יש לרמו נמי צזה),
 ואיחא שאף מ"ס מסר לו רז סקטורה
 וכנה יש י"א סמני סקטורה וסס רק
 עשרה, כ"א סחלצנה סוא אחד עשר
 ונחערב עמהם צזה פושט החקשרות כל
 העולמו וניפל חיות של ססמ"א עי"ד
 סחלצנה ססיה מעורבה עם הצשמים
 ונחבלה צחוכס וכשלקוחים חיות של
 סקליפיה ממילא נשארס פגרים ולא
 ירעו ולא ישחיתו כלל, וכנה צלדקס ג"כ
 יכולים לפעול זה, פ"כ כחיב וסיה
 מעסה הצדקס שלום וסחקשרות כל

הנה זכרון השמעות על ג'ך זאת

שסוף יום הניחה, ה' לך, וי"ל יש לך ה' סו' הוא הרחמים שחושב מפלגך ומרגזך ומעבודת הקשה, כי ודאי עבודת הש"ת הוא טוב, אך שלא תהא עבודה קשה ולפי זה וי"ל כיון ששבת פ"י שקיים השבת וי' אצדס נפש, פ"י הנפש אצדס אה סו', שאין לנפש עוד שום וי' כלל: מלכים א' עורך וס' נחן חכמה לשלמה כו'. פ"י להלדיק עמושה שלום וסתקשרות העולמות מפילא לתהא מעלה המ"ג מנכסה ישראל להקצ"ה, וממשיך שפע מ"ד מסקצ"ה לכנס"י. וזה שלמה נותן לו סבורא צ"ה חכמה, ויסי שלום בין חירס הוא הסוגא כמו איש חרמי בשעת חרוס שנו, ובין שלמה הוא הלדיק, וכמו שכתוב ברצות ה' דרכי איש כו'. ועוד פרשנו על פסוק זה פשוט ברצות ה' דרכי איש, פ"י מי שדרכו הוא ברצות ה' לרצות ה' חמיד על עונותיו גם אויביו ישלים אהו, עוד וי"ל דהנה איחא כל שחזירו נענש על ידו כו'. משום לא יגורך רע שטוב ה' ויש לדיקים שמחפליים שלא יענשו שונאיו על ידו. הגם שאין לריך לך, כי נראה מה שאמר נענש על ידו הוא שסוף מעניש אהו בכונה ולא אהם סבורא צ"ה נוקם או בני אדם מכ"ש אהם הוא ברבים אסור למחול אעפ"כ מחירא הלדיק אולי הוא בלערו מקפג על חזירו על שחטא נגדו ואולי מדבר יותר מן הלודך עליו, ובל"ז קטרוג הוא מדה גרוע. וגם הנעלבים ואינם טולבים הוא טוב, פ"כ מבקשים שלא יענשו חזיריהם על ידיהם, והנה לא יענשו גם הם פ"ד חזיריהם ממילא נמי, כי יחכנן בשביל שאני זכר הספדתי, וזה וי"ל ברצות ה' דרכי איש פ"י שסוף דרכו ורצונו לבקש

שלא יענש חזירו על ידו שסוף כמו רצון ה' יח' גם אויביו ישלים אהו שלא יענש גם הוא על ידיהם, ועוד וי"ל כפי מה שפרשנו עשה רצונו כרצונך כדי שימשה רצונך כרצונו במל כו', כי הנה רצון יראו יעשה וזה אומר עשה שחסיס רצונך כרצונו, פ"י שירצה כמו שחסיס רוצה פ"י שחסיס יראו שימשה הוא רצונך, וזה עשה שחסיס רצונו כרצונך כדי שחששה רצונך כרצונו שיתן לך חשוקה כמו שסוף רוצה כדי כשימשה רצונך חסיס כרצונו יח'. במל רצונך כו' כדי שיבטל רצון אחרים כו'. לכאורה קשה שלא גם רצונו יח' מבטל מפני רצון הלדיק, וי"ל שאומר לשון נקי, אך האמת הוא גם הגם שהלדיק מבטל גורחו יח' אין זה במול רצונו יח' כי זה הוא רצונו יח' שיבטל גורחו, וכמו שאמר למשה רצונו פ"ה סיחסה לי כו' רמו לו לבקש רחמים:

יחזקאל בתיב ואתן לאני לאן מרעיתי אדם אהם. וי"ל דהנה יש שלשה מדרגות בישראל יש ששם רק מלפיהם להסבורא צ"ה שיתן להם פרנסהם וחיוחסם וכל לרכם, וגם זה לבד הוא ע"ב ובאים לחיי העולם הבא אהם לא יעבדו בחטאים כמו שכתוב ולדיק בלמונתו יח"י, כמו שפירשתי יעוין בספר ראשון, כי כן איחא בא חזקוק וסעמידן על אחת ולדיק בלמונתו יח"י ויש מדרגה למעלה מזה שפושים מעשים טובים להסבורא צ"ה בלא עמקות בהם כ"א פשוט, ויש מי שכוונותיו לשמים וחושב בהסבורא צ"ה חמיד ומיישר מדותיו וסוף מרכבה לקדושתו יח"י, וזה וי"ל ואתן לאני המדרגה הראשונה לאן מרעיתי כביכול מרעין אהו שגורמים לי נחת רוח שאמרתי

זכרון השממות על ג'ך זאת הנט

שאמרחי ונעשה רלוני וחפניג נקרא
 אכילה כמו ויחזו את האלסים ויאכלו
 וישחו, אך הוא בלא מחשבה ושכל פ"כ
 נקראים לאן לשן בהמות, אדם אחס
 קאי על המדרגה שלישיה כגיל המרכבה
 לקדושהו יח', כמו שכחוב דמות כמראה
 אדם עליו כו'. אדם מרכבה לו יח':
רבן י"ל הפסוק רופע ישראל האזינה
 נוסג כלאן יוסף כו'. רופע ישראל
 קאי אהמדרגה ראשונה אחס רופע
 אוחן. נוסג כלאן יוסף הם העושים
 מלוח שמלים גוררה מלוח, וזה יוסף,
 שכל מלוח גורמה לו לסוסיף, וזה נוסג
 כלאן יוסף שנוסג כלאן בלא שכל ובלא
 מחשבה כראו. יושב סכרובים קאי על
 מדרגה שלישיה המרכבה לו יח', וזה יושב
 סכרובים פרושו כרביא שסם כילדים שיש
 להבורא צ"ס שמשופים מהם וסוף יושב
 עליהם כביכול סופיע לכל אחד שפעו
 כראו:

חזקוק שבויעות מטוח אומר סלה,
 י"ל בקיאר עי"ד
 שזעפות תמיד נחפורר בהחמים של מ"ח
 ראס ויחר גויס ירדה שנאה למצודי
 כוכבים ולישראל חירות וסגילה, וזה
 שזעפות מטוח להכוחס ואומר לשון האמרה
 סיוס לשון חיבה אלינו זה הוא סלה:
חסלים חמאות נעורי ופשעי אל הזכור
 כחסך זכר לי כו'
 דהנס על המצרות שקידס עשרים שנה
 אין אדם נענש עליהם צ"ד לשלמלה,
 וסנה נקראים חמאות נעורים סגס שסם
 לפשמים צמוד כי הטעם שאינו נענש
 כי סדעה אינה שלימה עדיין באדם.
 פ"כ נקרא חמאה, וסנה מהס גורס
 לאדם אח"כ פונוח ופשמים כיון שטעם
 טעם חמאים וכירגל בהם, אך אם

בהשורשם אינו נענש יח' לומר זכות גם
 על הפשעים שנאים מהם, וזה י"ל חמאות
 נעורי ופשעי אל הזכור כחסך זכר לי
 אחס. פי' הזכירני אחס שאחזי"ש מלפניך
 בעצורם ואסיס נכנע ודמחי שפלה עלו.
 וזה אחס לצד שלא חסי' שום קטרוג
 למען טובך ס'. וכן כחיב עוד טוב וישר
 ס' פ"כ יורה חמאים בדרך, למי שסולך
 בדרך יורה לו החמאים שיסיס נכנע לפניו:
יראת ס' מסורה מומדה לעד. דהנס
 כחיב פושט מלאכיו רוחוח משרחיו
 אס לוסס כו'. דהנס כחיב פין ס' אל
 יראיו למיחלים לחסדו. י"ל פין ס' מלפס
 אל יראיו לאוחו מדרגה שיסיו מיחלים
 לחסדו סקצ"ס משגיה אל יראיו שיסיו
 מיחלים לחסדו למס כן אמר להכיל
 ממות נפסס כו'. שוישיע לסעולם עי"ד
 סיראיו כי רלון יראיו יפסס כו' ווישיעס
 לסעולם עי"ד יראיו. עוד י"ל פשוט פין
 ס' אל יראיו צ' פירושים אי' פשוט
 שמשגיה עליהם בדרך משל וכן לשין פין
 כמים שפחוח להם מקור השפע בשביל
 סמיחלים לחסדו להכיל כו'. וכן י"ל עוד
 שהקצ"ס ניחן להם ראי' רוחניות להסיג
 מס שיסיו אס יסי' טיב שישיגו וידעו
 שאז עה רלון לפעיל סרבה רלון אל צ"ס
 וכן פשוט לשמח אחס ולבשרס צשורות
 טובות, ואס חלילה מפוחד לסיוח שלא טוב
 מראס ליראיו לצטל גזרס רעה, וזה הוא
 לא לאשר הם יראיו לצד כ"א אשר הם
 ג"כ מיחלים לחסדו להסמשיך חסדים וסחסי'
 אך טוב לישראל חלקי'. וזה להכיל כו'.
 כי לרוך לדיק שני סנסנות אי' לראוח רלון
 אל ושלח חסי' שום דין על בר ישראל,
 כי אפילו יחיד סמלמער כו' עמו חנכי
 כו' בכל לרחס כו' כידוע, וכן פרשנו מס
 שאמר משה סראני אח כבודך כו' פרשנו

הם זכרון השמחות על ג'ך זאת

לו קיוס על רגליו וכדמיו, חיו ודלוי היא
 עמידה גם לשון עכבה להחמכב הרבה
 בזה הסולם כמי ועומד לדין עמים וכן
 ואנכי שמדתי בזה, ועוד נמלא, ומזוני
 בא מפורר ממונו של אדם ממעידין אותו
 על רגליו, וזה י"ל עושה מלאכיו רוחות
 כי כלדיקים צמם שממשיכין טיבות לסמולס
 נקראים מלאכים שלוחים של ה' יחברך
 לסמולס להטיב להם וכמו המלאך הגואל
 אחי מכל רע כו'. וזה עושה מלאכיו
 רוחות שניתן להם רוח קדושה לפעול כן
 כמו שפרשנו ישב רוחו יזלו מים ימשיכו
 חסדים, משרתיו בלוחם בחינה שחס
 משרתיו עושה רצונו שחסי להם דחילו
 ורחימו כראוי שיהיו ראויים לשרתו שיתקנו
 עצמם ונפשם, אש לוכט נותן צמם אש
 לוכט למרר בצכוי על טוונתם חרדים
 על דבריו מאד עי"ד זה יסד ארץ על
 מכוי לפנין פוכ"ז וגם כל חמוט עולם
 ועד לפוכ"ב, כי מששיכין בצפ"י שפצ
 קדושתו ית' וזה אפי" בגלוי ככ"ל בא חו
 שבה, ומעיינ זה ובי' הונך לפניכם בצמוד
 ענין יומם הוא סלדיק שממשיך חסד
 לסמולס, וזה מרומז בעמיד ענין עמוד
 הוא סלדיק יסוד עולם, ענין להמשיך ריח
 חסד, וזה יומם צמח כעוז לו, וליה
 צמח שאינו צרור כל כך, בעמוד אש
 הוא עמוד יסוד עולם באש כעוזר בלבו
 לשוב בחשוכה שנימה ולמרר בחשוכה
 ולסיות חרד מאד על המצות ולסייג
 ולחקן מעשיו, וזה ללכה יומם וליה לילך
 מחיל אל חיל כו' לפני העם הם סלדיקים:
עוד בשס"ש שני עדיך כשני עפרים
 כו'. דהנה אי' במדרש

שכלל בזה להשיג כה שנקרא כבוד ה'
 וסטיב לו הוא ית' אני אמציר כל טובי
 כו' ונחוחי את אשר אחון כו'. פי' זה
 הוא כבודי לסמן ולרחם, אך דוקא אשר
 אחון וארחם שחסי חנינה ורחמנות משא"כ
 חלילה להרשעים המאבדים את הסולם
 אינו נותן להם חנינה ורחמים, כי זה
 לא הוה חנינה ורחמים אדרבה, ע"כ נקרא
 גם בעל הרחמים, וזה הוא נמי צמם
 שפרשנו צפי השא ממולח טסור קודם
 יפי"ה, וזה אל יראיו למיחלים לחסדו, וכן
 י"ל יראה ה' עסורה פשוט עסורה בלי
 סיג, עומדת, עוד נראה אש היא עסורה
 שטובל עצמו צמח שרדיך לו עומדת לעד
 כגם שצמלו למצילה הלא סיימו וסזכיר
 בה מאריכין ימיו ושנותיו, ופירשנו לעיל
 שסוף ששעצדות שלו שנקרא ימים כי
 תורה אור וכתיב ויקרא אלסים לאור יום
 משיג בעצדות בעבורה צ"ה מעולמות
 יותר עליונים, וזה מאריכין ימיו ושנותיו
 הוא פשיט, וזה יראה ה' עסורה עומדת
 עומדת לעד כי יכול להיות נו אחוזה
 מפילמות עליונים שאין שם רע, עוד י"ל
 לפי ככ"ל דהנה גם הקצ"ה יש לו יראה
 ומה הוא שלא יקלקלו מעשיכם ויגרמו
 חלילה רעות ולער כמו האב שירא ודואג
 שלא יפול בכו ושלא חסיה לו שום ערה,
 וככה סלדיק צריך לסיות לו אותה יראה
 וגם פשיט לטסר נפשו ככ"ל בממולח עסור
 קודם להקן מעשיו, וזה יראה ה' מי שיש
 לו סיראח ה' - ככ"ג, וגם יראה עסורה
 שחסייה נפשו עסורה עומדת לעד, הירא
 ה' וספסירס עומדת לעד לסמולס שנקרא
 עד גורם עומדת קיוס וסעמדה כי יכול
 להשפיע להם הכל, י"ל מרומז בצכוי חיו
 ומזוני שהכל נקרא קיוס עולם בששום.
 ועוד בני נקרא ברא כרעא דאבוה יש

זכרון לקומים זאת חסא

צן ובה ואס יוחר הכל נכלל באחד צן
 ובה, וסנה פשו על ברכה שדים ברכה
 דאבא ואמא על שזרע יורס כחץ פרש
 רש"י ז"ל, וסנה האדם לריך לגדל צניו
 לרצין יולרנו, וזה שני שדיך כשני עפרים
 תאמי צבי. פוי תראס לסיוחס אחדות
 פוי שיתיו דבוקים צו יחי ממילא סס
 סכל אחדות אי ואמר תאמי צבי שיתיו
 זרתיס לרצון אל צ"ה רליס כצני לרצון אל:
 קסלה צי"בים סשניס מן האחד, פירשנו
 אס שני לדיקים סס ביחד
 שרואיס האמת נעשו טובים מן האחד
 סיחד כי סוא עמס, וכמו שאי שניס
 שיושבין ויש ציניסס ד"ה שכינס שרייס
 ציניסס, ופ"כ כתיב סא' צבי' סידוע
 משא"כ אח"כ כתיב ולאי איך יחס נראה
 סלא כתיב ולסא' צבי' סידוע, וכן אח"כ
 ואילי אחד כוי [ואילו האחד כוי ואין
 שני לסקימו] בלא ס"ה סידוע:
 כי אלקים בשמים ואחס בארץ על כן
 יסיו דבריך מעטים, לכאורס קשה
 אדרבא ראו לומר סלא סקצ"ס בכל מקום
 מעורר יראס יוחר לסחצו"ס ממנו ססוא
 לפנינו וסגס סעל פשוטי סדברים לא
 קשה מס שאמר סאלקים בשמים סלא
 מלא כל סארץ, וכן כתיב אח סשמים
 וסארץ אני מלא, כי כאן סכוונס על
 גילוי שכינתו סוא בשמים אך לפנין לסחצו"ס

מפניו ולסיוח דבריך מעטים אינו עמס
 ססאלקים בשמים אדרבא ראו לכחוצ
 כי גס לפניך סוא אלקים כני"ל, וי"ל
 דסנה כתיב ואד יעלס מן סארץ וסשקס
 אח כל פני סאדמס, וכן אסס כי תזריע
 וילדס זכר, לריך ססערותא דלתחא ורצונו
 יחי סנמחיק סדינין וזה ידע שמי יקרלני
 ואפנסו, וסנה אלסיס מרומו צדין וסמיוס
 נקרא סרחמים, וכן מרומו צשס שמים
 כי מים סוא חסד ומדין סנקרא אש
 יש צו רק סשין וגס סוא גימי' צרחמים
 אלסיס צמילוי יו"ד, וזה כי אלסיס בשמים
 אס אחס מעלס דיין לסורשו למעלס
 וסמחיק אוחו בשמים סוא סרחמים ואחס
 בארץ, פוי תמשיך חסד סנקרא אחס כי
 לשון כוכס מרומו באחד כיו לאצ אנו
 קוראין לשון אחס לכוכס ולא כמו סמדצרין
 לאדם אחר סמדצרין לשון כסחר, וזה
 כי אחס אציו וזה ואחס בארץ, פירוש
 כשחמשיך וסעלס אלסיס תמחיק בשמים
 וסמשיך סחסד למעס תרויח פו"ד זס,
 פ"כ יסיו דבריך דיין סעליך סמרומו
 צדיבור לשון קשה מופטים יסוי דיין
 סעליך מופט כמו צגלות סגס שאי אפשר
 לסיוח סגאולס עד פח קץ אפס"כ יסוי
 די מס שאנו צגלות ולא יסוי סוס דין
 יוחר, וזה יסיו דבריך מעטים:

סליק ספר זכרון זאת על התורה: בעזרת האל נאזר בגבורה:

הצת תולדות וסיפורים מרבינו הגה"ה המחבר זצ"ל ז"ע
ועב"י מלוקט מספרים וסופרים

רבינו סרב הגאון סקדוש אור סעולס רשכנסי"ג (א) סרבי מלובלין אדמו"ר מרן רי יסקב ילחק סלוי סורויץ זוקלסי"ס נולד בשנת חק"ס לאביו סגס"ק מוסר"ר (ב) אברהם אלימזר זצ"ל אב"ד דק"ק יוזפסאף יע"א [ססי"ו נון ונדד גרבינו (ג) סשלי"ס סקדוש זצ"ל דור חשיטו ממנו] ולאמו סלדיקה מרת מאטל פ"ס בת סגס"ק (ד) מוסר"ר קאפיל מק"ק ליקאוו זצ"ל סנקרא צפ"כ רי קאפיל ליקאוו סודנו בקטנותו (ה) זגסג בקדושה ופרישות יחרס ובעת סחל לסחפרסס שס סמגיד

(א) סגס"ק צטל חי סרי"מ אמר שפ"כ סי נקרא צטס סרבי סחס ולא צכינו מקומו משו" ססי"ו רבי עד ימות סמשיח ולכל דורו אז:

(ב) סוא סי גאון צנגלס וסחנסג בקדושה יחרס וכי פלוי ססי"ו צקי צה"ר דפון ש"ס צפ"ס וסי"ו לדיק גדול וצכל לילס אחר עבילת מקוה סלך לצסכנ"ס לפצודחו בקדוש זי"ע וכן אמו של סרבי סלדיקית מרת מאטל פ"ס סרבי זצ"ל אמר פלוי ססי"ו צסי"ו צסיכל סאמסוח :

(ג) כידוע סמטסס שרצס"ק מלובלין אמר לסרס"ק מראפשיטץ ידענו שזקינינו סשלי"ס סקדוש סי אללכס צשמח חורס צטמח סקפוח וסרס"ק מראפשיטץ סשיב צטנות קדשו וצדרך צדיחותא כדצ"ק הן סי אכל סי צרוגז פלוי ולא דיבר מאומס שאלו סרבי סיחכן סשיבו סי כחפו פלוי ולא דיבר מאומס אמר לו סיחכן סשיבו עומד צסשאנק של ספרים וכן מוצא ססי"ו דרכו של סרבי מלובלין ליחס פלמו אל סשלי"ס סי :

(ד) סגס"ק סוס מלכד קדושתו כידוע סי גס גאון צנגלס וסיפר נכדו סגס"ק סרר"ש מיפרסלוב זצ"ל שרלו לקצלו לאצ"ד צק"ק אמ"ד וסגס"ק סשיב לסס חשי"ח אך צפיקר סדבר סשיב לסס כי חנן אוחו סשי"ח לסיות אב סמון גויס [כי סי מחזיק אורענדא צכסר ליקאוו] ולא לסיות אב צ"ד וידוע אשר סרס"ק סרבי מלובלין אמר פ"א לסרר"צ ממעצבו זי"ע אס אחס נכד סבעש"ע סלח אנו נכד סרבי סרי קאפיל מליקאוו ומנו"כ צק"ק פארניגראד צשנת חקכ"ט שושן פורים קמן וסניח אחריו צן סגאון מוסר"ר ישראל מיפרסלוב אבי סגס"ק סרר"ש מיפרסלוב ושחי צנוח א' סלדיקה מרת מאטל אס סרבי סקדוש מלובלין אס אמו של סגס"ק מסרי"א מקמארנא זצ"ל :

(ה) עוד צילדותו צלמדו צחדר סי דרכו לצרוח מסחדר וסמלמד סי מכס אוחו פ"א סלך צללפ אחריו ורחס איך שסלך ליפר ונכנס צין סחולפיים סעוקאים ולופק שמע ישראל וכי ומאו חדל לסכותו וידוע שצבעה שנים רלופים סגר אס פיינו סקדושים אס לא צמח לימודו וספלתו ססי"ו לריך לכצויע צסספר אשר קרא צו וסי פלום פיינים ומזס זכס לראוח צאור סגנוח וסמיד פלוי חלמודו סגס"ק רל"א זי"ע צסס"ק דר"פ שכ"כ קדש פיינו עד ססי"ו פיינו צרשוהו שאפי"ו דבר ססי"ו מסחכל

תולדות הגה"מ המחבר זצוקלה"ה כסג

סמגיד הקדוש כגס"ק מהרד"ב מממזריטש זי"ע בסקולס סלך הרבי (ו) זליל ברגליו לשם זכס לקבל ולסחבשם הרבס ממנו ומצואו הרבס פממס בחיבוריו כקדושס בשס הרס"מ מראוונא ואציו סרכס"ק פשס עמו שידוך מעיר קראסניבראד פס נגיד אי משס אמנס סרס"ק זל"ל (ז) חיכף אחר סחופס ברה משס וצא אל סגס"ק סרר"ש

מסחכל פנים צפנים לא רחס אוחו כ"א סנרלס לעבודת סשי"ת פסי"ת דרכי סחורס וסרס"ק מהר"א מזידיטשוב אמר בזס"ל "דפס ליבליגערס אויגטן סאט כצוכול דער רר"א אויך נישט גאסאט" [פג"א] ועי' בסס"ק אגד"ס גדול מדרגותו סכפסי" קורא בצפחקא סיי מחצותו בקריאת סס סאיש כל מעשו סאיש אס זך ואס ישר פעלו וכן לסיפוך ח"ו וסרס"ק מאספא בעל אובס ישראל זל"ל סעיד פליו סמומיו לא סגצייס רייס פיינו צלי יחיד שמו יח' וסמגיד הקדוש מקאזניץ קראו כאורים וחומיס וצסס"ק אגרא דכלס סי פקודי כ' שו"צ ימי ניסן סמס כח כללו לכל סיי"צ חודש כל יוס רומז לחודש שלס וכו' וכצוד אדמו"ר סרכ"ק ריפיי"ל סי כוחצ ברות קדשו צכל יוס מס שיסי צכל סחודש וכו' :

(ו) סרס"מ סקדוש אמר שסולך אליו נשמה אשר לא יחס צוס סעולס מימות סנציואוס וכשצא אליו אמר לצפס"צ אי שיהן לו חמסס סלפיס לפ"י וסצפס"צ כעס וסלך וסופר לסמגיד סקדוש לומר כמס פז פנים זס שציקט דבר שלא סרסיבו אף סזקנים צמקוס רצונו סמגיד ליקח פ"י ושלח אחריו סמגיד וסאלו פ"י וסשיצ אנחנו רואיס שצריך ליהן לנו ואמר סמגיד כיון שסוא רוחס אין לדבר פליו :
בעשי"ה סי דרך סמגיד סקדוש לחקן צפלאו סדגיס ואז ססגנצ פלאו סרס"ק מלוצלין לחדר סמצטלות ומלח סדגיס ודרכו של סמגיד סקדוש סי צליל ש"ק אחר אכילת סדגיס לומר חורס וצאוחו שצח חיכף כשסציואו סדגיס פל סשלחן סחמיל לומר חורס צסחלסצות פלאו וסי לפלא צפיינו סעונס ואחי"כ אמר לסרבי גז אנחנו יודעיס ססוד של רצא מלח שיצוטא :

דרבי מלוצלין סחפאר פלאו שיש לו סמיכה מסמגיד סגדול שפ"א סי צריך סמגיד סגדול לחחוס על סזמנס וליס לו שיחחוס סוא ואמר לו גס לך ישמעין כמו ששימעין לי וא"כ אין לך סמיכה גדולס מזו. כמגיד סגדול סי דרכו לסחפלל צימי סחול צחדרו ולאמירה אין כאלקינו סי מאספי מנין מזומלס לחוך חדרו פ"א נכנס צחוך סצאוס גס סרבי סקדוש מלוצלין וליס י ס"מ סקדוש לסציו אחר סחציו כי סיא צעלן אמנס לא מלאו ונשאר שס מסמעין וכאשר פחה סמגיד סקדוש לומר אין כאלסינו נחפלק סרס"ק מלוצלין וצקושי גדול סקילו אוחו ואחי"כ אמר סמגיד כקדוש סלח אמרתי לכס לסציו אחר סחחיו כי סוא צעלן וכאשר רחס ספסליח של מפלס נחפלק ופי"כ ציחיו לסציו איש אחר אשר פייני צטר לו ולא ירחס מאומס ואמנס סואיל ונשאר פחס ישאר סמיד מסמעין וכן סי דרכו של רצס"ק מלוצלין שצכל יוס אחר סחפלס סי מרנן אח"כ צספסק וצניגין סמגיד סגדול מראונו זל"ל וכל שומעיו נמינו מרוב קדושותו :

(ז) סרבס"ק לא רחס אף לקדשס כי אמר שאין לס צירח צח ישראל אמנס אציו זל"ל סכריחו לקדשס אמנס לא דר פמס כלל ורק חיכף אחר סחופס

הרר"ש (ח) מני"ט ולמד אללו בישיבתו שחי שנים רזופים וסרר"ש אמר שקיבל בשני שנים אלו כל מעלותיו כי שם למד א"ע אשר הראוי וסדיבור יהי רק לרי לבד ואח"כ נסע משם וססחוסף כלל קסי"ק סגס"ק מוסר"ר לוי יצחק (ט) מבארדימטיו טוד בסיומו בק"ק זמלחוב ומשם נסע וססחוסף כלל קסי"ק רבס"ק סרר"א זל"ל מליזמנסק (י) בעל נו"א זי"ט ועכ"י ונעשה מחלמודיו סמוכסקים וצמלות וססנמח רבו סקדוש חקע אסלו בק"ק ללנלסוט וסחחיל לסמשיך אליו עדה עוד צחיי רבו סקדוש סרר"א זי"ט ואח"כ חקע אסלו בק"ק ראוזידוב וסי שם לערך שנס וחזר משם לללנלסיע ואח"כ

ברח ובעלה רבו סרר"ש מני"ט שיטץ ללציו גירשה וחיכף סמירס דחס רח"ל ונשאה ללדון אחר וסרס"ק מלובלין נשא אח"כ אשה מללנלסוט ושם קבע אסלו אח"כ וממנס סוליד חולדותיו סקדושים אח"כ וסס ד' בניס (א) סרס"ל מוסר"ר ישראל מלובלין ואחר פעירה חציו סרס"ק רלו לסומכו על מקוס חציו ולא רלס צסוס אופן וסגס"ק סחי סרי"מ אמר עליו שאינו לריך לסחיחס אחר חציו סרבי מלובלין כי סוא מסנה צפי"ט (ב) סרס"ק ר' יוסף מעארטשין חחן סרס"ק ר' מרדכי מדובצנסקל שסי"ל אח"כ בק"ק קלריץ (ג) סרר"ר אצרכס חציו סרס"ל ר' קלסיל ססו"ל אח ססס"ק דברי אחח פסי"ה נסער צחיי חציו סרבי זל"ל צפיי"כ (ד) סס"ל מוסר"ר חציו סערשילי חחן סגס"ק מוסר"ר ארי לייב מק"ק ואליעשיסק ז"ל ובה אחח סיי לו מרח לירילי אס סס"ל ר' יעקב קלסיל מלובלין זל"ל עוד סיי לו בן אי מאיר שלום מזיווג שני שסי"ל בה סגרי"מ אצדק"ק מאסער רצחי אמנס מה בקיאר וימיס על פני חציו סרס"ק זל"ל :

(ח) מזכירו לעובס צסס"ק כמי"ט וסיפר סרס"ק מלובלין שצטעס שסי לומד רבו ש"ט או"ח או"ח נרגש ריח גי"ט ורבו סקדוש צצביל לססחור סדבר סניח על ססלחן מיני צשמיס כרי שאס ורגיש אי מסחלמודיס יחלס סדבר צסצשמיס : (ט) מזכירו גי"כ צספסי"ק כמי"ט צשס סרצ מזעלחאו ומוצא שפי"א שאל אוחו סגס"ק מבא"ד שפעחי שאחס אומריס רוס"ק סרליחס זחה אללנו וע"ז שסיב סרצס"ק מלובלין אס ילוח עלו שלל לכגיד אזוי לא אגיד יססיצו סרס"ק מבא"ד סמוחר לו לכגיד ואח"כ שאלו צנו סרס"ק ר' יוסף ואס סיי אומר לך סרצ סקדוש מבא"ד שספסוק מלומר האס סייח פוסק וססיצו חציו סקדוש כלל ידעחי צרוס"ק שיסכיס לוח שאומר גס מכאן וסללס :

(י) מזכירו גי"כ צססי"ק כמי"ט וכן אח אחיו סרס"ק סרר"ז זי"ט וסרס"ק בעל נו"א אמר עליו שסוא גדול כמותו וכמס פנייסי שלח לללנלסוט עד שנלספו אליו עדה ודרכו של סני"א סיי בכל פח שצח אליו סיי מקבלו צשמחס רבס ואומר לו גי"ט יו"ט"י בן מציא צססי"ק ספלי"מ מסרס"ק ררי"מ מסלמבור ומפו סמעשה שפי"א אמר לו סרר"א ברך סצח יוסף סלדיק פיי מעשה שסי וצפח שנסער סרר"א זי"ט (כ"א אדר חקמ"י) צקשו חלמודיו סקדושים לקבל עליוסס לרציו אח אחיו סרס"ק סרר"ז זי"ט וססיב לסס קרל כחיב ונסר יולל מעדן לסשקוח אח סגן ומעס יסרד וסי ללרבעה רלשיס סחורס סוא נלחיה ומרמזה צפליויטס וסחחוויטס סעדן סוא רציו

תולדות הגה"ה המחבר זצוהלה"ה ספר

ואח"כ חקע אכלו צק"ק עשעכאוו כסמוך ללובלין ומשם חקע אכלו צק"ק לובלין (יא) ושם נכרו אליו אלפי (יב) ישראל ודריקו וגאוני דורו השכימו לפתחו וסמשיך לביח ישראל אל השי"ח עד שמחה חורס שנת חקע"ה שאז (יג) נחלס מאד וכו' מיטל על פרש דוי עד יום סמר ע"צ שנת חקע"ה שאז כבס נר חלקים בחלי (יד) סיוס ונגמ ארון סקידש צביס"ח סישן סמיך לקצר בגאון (טו) כידע כרי"ר שכנא מלובלין ז"ל (טז) וסניח אחריו צרכס ג' חיבורים סקדושים (יז) סמפירסמיס ספר

רבינו ישראל צעש"מ סנסר סוא חלמודו סרר"צ זי"ע כגן סוא אחי סנו"א ווס נכר יולא וכו' ומשם יפרד לארבעה ראשים (א) מרן סקדוש מלובלין (ב) סרס"ג סקדוש מקאזניץ (ג) סרר"מ מרומניצ (ד) כרס"ק מלפטא זי"ע ואינס כריכים לרצ זולחס : (יא) מחמילס ס"י מחנגדים פליו צק"ק לובלין ואחר שדר שס זי' שנים וראו כל ססכונח שלו פפ"י ש"ע שלחו אליו כחצ שמקבלים אוחו לצעס"צ צעירס : (יב) צסס"ק דציר סמונע פ' קרס צסס כרס"ק מרלפשיץן שאמר צז"ל מעיד אני על ר' ר' אילקיל מלובלין שכאשר בא אליו אדם מחדש מיד כפל נפשו ונשמחו וכיבסס וניקס אוחס מכל עומאס וחללס וכחזירס לו כאשר ניחנס לו צשעס כולדס וידוע שכרס"ק מלובלין ז"ל אמר שכל אדם שכי' אללו וכוא ס"י מניח ידיו על ראשו לצרכו צעוה יכ"י זס סאדס שלא ימות עד שיפסס חסוצס שלימס פכ"פ קידס מוחו וידוע אשר חלמידו מרן בגס"ק ר' שלו מצעלאז ז"ל אמר שלמדתי לקרוס פחקא שמוח צני סאדס מסרס"ק מו"ר מלובלין זי"ע שסראני צפחקא של אדם אחד שורש נשמחו צאדס"ר אס מקין אס מסצל וכמס פעמים ס"י אדס זס צנגול ומס סגס וקילקל צכל גלגול ואיזס כחמא נשחרש וכסחצך צו ואיזס מליס אחוז צו וגס סראני צאוזס מזל וכללחס נולד ואס יליוח צמעשי ידיו אס לאו :

(יג) אז ס"י סמעסס של סנפולס סידועס וסמגי"ד סגדול סררד"צ זללס"ס רמז לו עוד צכיוחו אללו לחש לו צאזיוו שצ"ך לכחפלל מאד אל חשליככו לפח זקנס וסמחנגדים שמחו מאד שנחלס ואמר כרס"ק מלובלין ז"ל שאף כף מים לא ישחו צעח פטירחו וכן ס"י כ"י נפ" צע"צ זלללס"ס זי"ע :

(יד) כרס"ק מרלפשיץן ז"ל אמר שידע סיכ"י שפח פטירחו אז כ"י כנ"ל ס"י דרכו של סרצו סקדוש לכחוצ צי"צ ימי ניטן סמאורפוח של כל כחודש וחודש וכאשר כגיפ יוס ס' בחודש אמר לו שאינו רואה רק יוס ע"צ עד חלוח סיוס ומזס סצין שאז יסתלק כאשר ס"י צאמח זי"ע :

(טו) סמקוס סוס צחר לו כרס"ק מרלפשיץן מפני שס"י מרגלא צפומי דרצ"י כרס"ק מלובלין שכל סקדושים גדולי סדור שסוכצוס שס סס צאס"ק רק סרר"ש נשאר שס להגין על ספיר וכן קצלס ציד אנשי לובלין שזיס קודס פטירחו שלא יאמרו לו אחר פטירחו שאינו עוד רצ צלובלין וכן צרכס שלא יס"י שריפס וכשיש שריפס שס סולכים על קצרו לסחפלל :

(טז) זס נוסח מלצחו צביס"ח סישן צלובלין „ערכ סמצס סזאח מלצח קודש קדושח רציו גאון עוזיו מלור פניונו חמדה לציוו וכל בית ישראל יצכו כ"י

ספר „זלח זכרון“, „זכרון זלח“, „דברי זלח“ והלמודים גלוקים וקדושים זי"ע ומכ"י ונעתיק קלח מסה לפי סדר ז"כ (א) הגס"ק רי זרי לייבוש מלאנלחום אבדק"ק קמטינוב בעסמ"ח סס"ק גבורה זרי פס"ח וחומה זריאל (ב) הגס"ק רי זסרן מסה מזרלח (ג) הגס"ק רי זלכסנדר סנדיר מקמארנח בע"ס זכרון דברים זבי הגס"ק רי זל מקמארנח זל (ד) (י"ח) הגס"ק רי זלוי סלוי סורו"ץ אבדק"ק זארני גרלח בעל סס"ק נוטמ"ג פס"ח (ה) הגס"ק רי בעריש מלושפלין (ו) הגס"ק רי דוד מלפלוב (ז) הגס"ק רי זפקז זלחק מפארשוסחח כנפי בע"כ סיכודי סקדוש (ח) הגס"ק רי זשכר בעריש מזידיטשוב זבי הגס"ק מסריזל מזידיטשוב זל (ט) הגס"ק רי זשמי אבדק"ק ששטדבור (י) הגס"ק רי זפקז שטמון זשכנוי מזמלחוב סנקרל רי שטמון דייטש (יא) הגס"ק רי זוסף קעזיס אבדק"ק זלנוב (יב) הגס"ק רי זלחק מסה מזריאל אבדק"ק בעלזין ובזלחום זלגסי (יג) הגס"ק רי זלחלל מקלזמור (יד) הגס"ק רי זפקז זבי זללום אבדק"ק דינוב בעסמ"ח ספר מלס"ר וסרד"ז וקס"ו זכז"ו וסו"ס (טו) הגס"ק רי זשכר בעריש אבדק"ק רלדשיץ וסשטדבירי (טז) הגס"ק רי לייבוש (יז) אבדק"ק זשנילז בעסמ"ח שו"ח זרי דבי פילזי זלדז"ע על ש"ס וסו"ס (יח) הגס"ק רי זמסלזבור בעסמ"ק חפלי"מ פס"ח זבי סרס"ק מרזלל זל (יח) (כ) הגס"ק רי זשס מ"ב זלל אבדק"ק פרעמסלל שיכלווי זליסעל בעסמ"ח סס"ק

חשך אור בעדינו זיום שריפה זיה זלקינו סול זום פטירה זיש קודש סמקדושים סלר סדור מי"ז כבוד סרב סחסיוד סמפורסיס זכל קלוי זרץ מו"ס זפקז זלחק זסרב מו"ס זברסל זליפזר סלוי סורוויץ זלוק"ל זשכר רביס סשיב מטון ורביס סלכו לזורו רלו זשמחו זני דורו זשמחל כספק ליגון זיום סמר פי"ז זב שנה זרץ רי"ש"ס לפי"ק חקפ"ס :

(יז) סרס"ק בעל חי' סרי"מ זמר שספס"ק על רבינו מלובלין מלחיס שמחל וסנעפס זשלינס מובניס לפי ספשט וסלוח שמינן זו זשזלל שוס דינור זסב ודע שזססיק זלו כזמר ר"ח פנייס זמק"ל זשעריס זמק"ל זכמי"פ זספר דברי זלח סול זקילזר וזססיק זלח זכרון זלוק"ל [רלס דוגמל זרברי זלח פי זלרל ר"ס זידבר זלקי' וכו' שס רק חזי סמזמר וזססיק זלח זכרון סמלל סמזמר זשלימזח] וכן לסיפוק סעמיס זין מספר :

(יח) סול סי' ש"ב על רבו סקדוש וזביזו פי"ל ללובלין זלילס זלל סרבי זלל"ס שיזמר ר"ח וסול שזק זבווס זמר לו שניה וסחלל לפניו מי זנכי לסגיד חורס לפני מו"ר ועוד סחלללום וזללו למס ל"ל זס זלחמול וסשיבו זשזכ (דפי"ו) זומל קמל ל"ל לסו זלל מידי סיינו זקף דיבור לי"ס זכול לזומרנו כן זלחמול סחד לפחוח פיו עד שגס סחלללום לי"ס זכול לומר וסי' גס חלמוד סמגיד סקדוש מקלזניץ ושס מנו"כ :

(יח) סול סי' חתן הגסיק בעל זשחמ זשס וזשנשחדך עמו זקשו חוזנו סלל לסיוח מחסידי סרבי וסשיב לו שיסעו שניכס זלס לל זקבלו לרבי זלזי גס סול לל זסע עוד ונעפו שניסס ופי"ז נעשס גס סישי"מ מחסידי סרבי זל :

(כ) סול סי' מחנגד מחחילס וזלמור בעלח חחנו הגסיק סלדז"ע נסע לסרס"ק מלובלין

ס"ק יש"מ ושו"ה שש"מ ושו"ס (יט) הגס"ק ר' (כא) מאיר סלוי מסמאבניץ
 צמל ס"ק אור לשמים פכ"ח (כ) הגס"ק ר' מרדכי דוד אבדק"ק דאמצראווא
 (כא) הגס"ק ר' נחמ"י אבדק"ק יוזפאלף (כב) הגס"ק (כב) ר' נפחלי זבי הרב
 מראפשיץ (כג) הגס"ק ר' נחן ממאקאווע חנן הרס"ק ר' חיים חייקיל סמדורא
 ז"ל (כד) הגס"ק ר"ה מזירוטשיב (כה) הגס"ק ר' זבי אלימלך אבדק"ק דינוב
 צפטי"ק בניי אגד"ש ושו"ס קדושים (כ) הגס"ק ר' קלוימוס קלמן מקראקא צמל
 ס"ק מאיר ושמש פכ"ח (כו) הגס"ק ר' שלוי (כז) רוקח אבדק"ק צמלא
 (כח)

מלובלין ושם ראה כמה רוס"ק אלל הרבי ונעשה מחסידיו ומצואו כמ"פ צפטי"ק
 צ"י וירא וצ"י וישלח ועוד

(כא) הוא ס"י גס חלמוד הרס"ק מאפטיא ופ"א סילל הרס"ק מאפטיא צפטי הרבי
 אה הרס"ק ר' מא"י מאפטא ואמר הרבי מחסידיו וחלמודיו הוא א"י האוכב
 ישראל חלמודי הוא א"י הרבי הוא פה נבאלסו וישלחו אחריו ואמר לסס אני לומד
 מס' צ"ק וגס צ"מ:

(כב) הרס"ק מראפשיץ שהצנח פלמו שסוא ס"י הראשון שקיבל זרכס מרבו סק'
 מלובלין טרם שנחגלס צעולס לרבי כ"י הרבי ז"ל ס"י אלל הרס"ק סרר"מ
 מזלפטשוב ואז ס"י שס סרר"י צימו פלומיו וסרגוס בגדלותו של הרבי וכאשר נסע
 משס הרבי צ"ן חבורת אנשים רץ סרר"י אחר סעגלס ואמ"ל רבינו זרכנו ואנשי
 סחצריא חצובו לסטי"ה כ"י סס לא ידעו מגדולת הרבי וגס הרבי מיאן דבר אצל
 סר"י לא סניח אה סעגלס ליסע פדי יזרכסו ואמרו סאנשי סווסעי"י "נא לייגט
 ש"ן ארוף דיא סאנד אוף דעס יונגען מאן" וצרך אוחו ואח"כ כ"י נחגלס לקדוש
 ס"י משחצנח פלמו סרר"י כ"י הוא קיבל מאחו אה זכרכס סראשוניס:

(כג) הוא ס"י מקידס חלמוד של הרס"ק ר' שלמס לזקער מסקאל צפ"ס זכר
 שלמס צן ביחו של סמגיד סגדול סרד"צ ז"ע ומסדר סס"ק מגיד זכריו
 ליעקב מרבו כקדוש ופ"א:ס נחפורר צלצו רשפי אש סחשק לנסיע לסרס"ק
 אדמו"ר מלובלין זלכ"ס לקבל מפיו חורס ויגל אה חפלו לפני רבו סנ"ל ולא רלס
 לססכ"ס ואולס סאש כקדוש נשקס זכרצו עד מאד וכפליר זכרצו לכרשוה לו וא"ל
 רבו אס ססע לובלינס אז אקח ממך כל סשלימוס אשר קבלח אללי וסוא מגודל
 חשקו לא סשניח פ"ז וא"ל אפ"כ רלוי לנסוע שמש ונסע ממנו וצטובו סביחס
 מלובלין סלך דרך ביחו של רבו ועמד אז רבו אלל סחלון וכאשר ראה אוחו אמר
 לאשחו סרצניט צואי ורלו אה חלמודי ר' שלוי איך קרן אור פניו ואור סחורס נגס
 פל ראשו וסרס"ק מלובלין נעשס רבו מוצסק וכזכר לפיל שלמד ממנו קריאח
 ספסקאוה וצפח סס"י צלובלין כיצד אוחו זקריאח סמגילס ואחר בקריאח אמר
 סרס"ק אה כמעשס הזס כזר שמפחי כמ"פ אצל פוד לא שמפחי צסיפור יפס
 כאשר סיפור סאצרך הזס וצל"א אמר "דיא מעשס סאצ איך ש"ן לאנג געסערט
 גאר אזוי ש"ן זו א דער יונגער מאן דערל"ילט זיא סאצ איך נאך נישט געסערט" ועוד
 מספרים כמה פנינים ואכ"מ:

כסח תולדות הגה"ס המחבר זצ"ללה"ה

(כה) כג"ק ר' שמואל מקארוב (נט) כג"ק ר' שמחה זונס מפארשיסחא (ל) כג"ק ר' שמעון אודערבערג (נא) כג"ק ר' שמעון אדדקיך ואברומיל צעל ספר נחלת שמעון (נב) כג"ק ר"ר (כד) שמעון מופרסלוב (נג) כג"ק ר' שמחה לייב מלענטשא ז"ל ומלכד זש כ"י כמה גדולי סדור שלא כנסיוו עדס מחלמודיו סקדושי כמו סג"ר מאיר ר' זלמנס מלובלין וסגרו"ס פרענקל מקמארנא זן סגאון צעל צרך טעס וגיטו של סג"ק מלאנו וכן כג"ק (כה) מלאנו זכס זימי חורפו לקבל פני סרבי סקדו"ס ז"ל וסג"ק מסרו"ס מקמארנא ז"ל וכג"ק ר' אשר ישעי" מראפשיץ חתן סג"ק מראפשיץ זל"ס"ס וכן סג" (כו) רש"ק ז"ל ועוד ועוד. זכר כולס לזכרס לחסד"ס זי"ע ומכ"י אמן.

(כז) סרבי סקדו"ס ס"י גס ס"צ כי אציו סגרו"י ס"י אחי אס סרבי ז"ל וסאשר נפטר אציו פקד עליו טרס פטירתו שלא יאמר צקדי"ס וילמח פורקני" וסמנס אח"כ אחר סלשטי" שלח אחריו סרבי ואמר לו סדודו סוף אציו ס"י אללו ואמר לו סנחוד"ס לו סדרך סחסודי" אמח ומרסס לו שיאמר וילמח פורקני" מסו"ס וסלסח ואחר פטירה רב"ס סרבי סמלוזלין ססח סף צלל קס"ק מרן סג"ק ר' סג"י מצעלוא זי"ע :

(כח) כג"ק מלאנו סיפר חמיד כי קודס שנעסס זן י"ג שנים ס"ס צלובלין אלל סחוס ואמר לו סחוס סקדו"ס "יודעלי" (כן ס"י דרכו לקרו"ס לכל צחור ססעצ צטיכיו צסס "יודעלי") אנו נסנס מ"ד ש"ני רוסס אוחך כי אחס סס"י מנסיו סדור וסיפר כי כ"אשר שמע מס ש"ל סחוס ס"ס"י מנסיו סדור אז נחטוררס צו סחשוקס לדע"ס מס סלריך לעסוח לסו"ס מנסיו סו"ר וסנס ר"ח"י ססחוס צאמצע ספר"און סס"י אללו סמון עס רב ופסח"אוס אמר סוליו"ס כל אי"ס מעלי ויל"ס כל סלנסים ואנכי נחצ"ח"י צאמר סזו"ס ולא ר"ס אוח"י ור"ח"י סכרס"ק סלך צצ"ח סנס וסנס ופסח"אוס נגש אלי ויאמר סידע"ס מדוע צו"ח"י לסיל"ס כל אי"ס מעלי כן צצ"ח"י סמקד"ס על מכונו כ"אשר ר"ס אי"ס ישראל לדע"ס מס לעס"ח סאל צמספע ס"ח"י וסס סגידו לו אס ילך אס יחדול כי על ס"ח"י ס"י מ"יר ססס סו"י צ"ס וסו"ס סצפ"י"ס און לנו א"י"ס כוכל לר"ח"י צסחורס כל מס ש"ני רוצ"י לר"ח"י ולדע"סו כי י"ס ש"ס רצ"ח אוח"י"ס לחורס וכל לרופ"י סו"י צ"ס וסנס צאמצע ספר"און כצ"ר כלס סלימוד סלמדח"י מקודס ולי"ס מאיר לי ש"ס סו"י ולא ידע"ח"י עוד מס לכגיד ומס ליטך לאנשים סצ"ח"י אלי לכן צו"ח"י לסול"ס כל אי"ס מעלי למצן אוכל ללמוד ולסשיג שוב סס"רס אכן נח"סצ"ח"י צדע"ח"י סן יס"י טירח"ס לציבור"ס וי"ס אנשים סלריכ"ס לנכוע לצ"ח"י וצכן על"ס צדע"ח"י ללמוד פרק אי"סו מקומן כדי סיס"ס לי חורס לס"יר פ"יני ולא אצ"ר"ך לעכצ א"ס סכבור :

(כ) סוף ס"י נוסע צצחור"ו וגס אי"ס שנים אחר סחונתו ללובלין כס סיפר צנו סג"י ר"צ קלוגער ז"ל ורבי"ק מלובלין אמר עליו צצחור"ו כי זס סצחור וס"י גדול צישראל ורבים ילכו לאורו זי"ע

הוצעת והוכנס לאינטר

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד